

Utkast till regeringens proposition till riksdagen med förslag till godkännande och ikraftsättande av protokollet om ändring av konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner protokollet om ändring av konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter till den del det faller inom Finlands befogenhet. Genom protokollet ändras betydande delar av konventionens bestämmelser så att dess innehåll bättre ska motsvara Europeiska unionens dataskyddslagstiftning. I propositionen föreslås också att riksdagen ska godkänna den förklaring av tolkningen av artikel 3.1 i den ändrade konventionen som avges i samband med ratificeringen av protokollet.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen samt förslag till ändringar av lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten, lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten, lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet.

Protokollet träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid om tre månader efter det att alla parter i konventionen har uttryckt sin vilja att vara bundna av protokollet. Om protokollet inte har trätt i kraft inom fem år efter det att det öppnades för undertecknande, är förutsättningen för att protokollet ska träda i kraft att minst 38 parter har ratificerat eller godkänt det. Lagförslagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet, senast samtidigt som Finland deponerar sitt ratificeringsdokument hos Europarådets generalsekreterare.

Innehåll

MOTIVERING	2
1 Bakgrund och beredning	2
1.1 Bakgrund	2
1.2 Beredning	3
2 Protokollets syfte	5
3 De viktigaste förslagen	5
4 Propositionens konsekvenser	6
5 Remissyttranden	8
6 Bestämmelserna i protokollet och deras förhållande till lagstiftningen i Finland	9
7 Motivering till bestämmelserna i lagförslagen	27
7.1 Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatiserad databehandling av personuppgifter	27

7.2 Lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten.....	28
7.3 Lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten	30
7.4 Lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet	30
7.5 Lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet.....	30
8 Ikraftträdande	30
9 Ålands lagtings samtycke.....	31
10 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning	32
10.1 Behovet av riksdagens samtycke	32
10.2 Behandlingsordning.....	34
LAGFÖRSLAG	37
FÖRDRAGSTEXT.....	42
BILAGOR	71
<i>Tolkningsförklaring</i>	71

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (FördrS 35—36/1992, nedan *dataskyddskonventionen*), som ingick i Strasbourg den 28 januari 1981, trädde i kraft internationellt den 1 oktober 1985 och för Finlands del den 1 april 1992.

Dataskyddskonventionen har kompletterats med ett tilläggsprotokoll om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter den 8 november 2001 (ETS nr 181, FördrS 78/2012, nedan *tilläggsprotokollet*). Riksdagen har antagit tilläggsprotokollet genom lag 408/2012 och det trädde i kraft för Finlands del den 1 november 2012 (statsrådets förordning 535/2012).

Dataskyddskonventionen, som utarbetats inom ramen för Europarådet, var den första internationella rättsligt bindande överenskommelsen om skydd för personuppgifter, och den har påverkat lagstiftningen om skydd för personuppgifter i Europa på ett betydande sätt, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (nedan *personuppgiftsdirektivet*). Dataskyddskonventionen gör det möjligt för stater utanför Europarådet att ansluta sig till den. Bestämmelserna erbjuder ett minimiskydd vid behandling av personuppgifter för alla personer som vistas inom de staters territorier som har ratificerat den samt vid gränsöverskridande överföring av personuppgifter. Parterna i dataskyddskonventionen är skyldiga att vidta nödvändiga åtgärder i sin nationella lagstiftning för att genomföra de grundläggande principerna för dataskydd. Den gäller all automatisk behandling av personuppgifter, inklusive behandling av personuppgifter inom polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Utöver

konventionen har Europarådet också gett flertalet rekommendationer om behandling av personuppgifter.

Överenskommelsen har ratificerats av 47 medlemsstater i Europarådet och åtta stater utanför Europarådet har anslutit sig till den (situationen 25.7.2019). Samtliga medlemsstater i Europeiska unionen (EU) är parter i konventionen. Sammanlagt 44 stater, inklusive Finland, (situationen 25.7.2019) har ratificerat eller anslutit sig till tilläggsprotokollet.

Protokollet om ändring av konventionen öppnades för undertecknande den 10 oktober 2018, då även Finland undertecknade det. Protokollet (ETS nr 223, nedan *ändringsprotokollet*) har undertecknats av 31 stater, av vilka två är stater utanför Europarådet (situationen 25.7.2019). Ingen stat har ännu ratificerat ändringsprotokollet. Förenta nationernas (FN) specialrapportör för integritetsfrågor har i den årsrapport han överlämnade till FN:s generalförsamling i november 2018 uppmanat FN:s samtliga medlemsstater att ansluta sig till konventionen. FN:s specialrapportör har upprepat uppmaningen i den årsrapport han överlämnade till FN:s råd för mänskliga rättigheter i mars 2019, särskilt med beaktande av konventionens betydelse på området för nationella säkerhet. Även Europarådet har strävat efter att främja undertecknande och ratificering av ändringsprotokollet till konventionen. Ändringsprotokollet gör det möjligt för EU och andra internationella organisationer att ansluta sig till konventionen efter det att protokollet trätt i kraft. EU kan inte underteckna eller ratificera ändringsprotokollet för i den gällande dataskyddskonventionen bestäms att endast stater är parter i den.

1.2 Beredning

Beredning av protokollet

Arbetet med att revidera dataskyddskonventionen var en del av en större helhet, som omfattar flera samtidiga projekt för att revidera de internationella dataskyddsbestämmelserna. I reformarbetet beaktades OECD:s år 2013 reviderade riktlinjer för skydd för privatlivet och gränsöverskridande överföringar av personuppgifter, Förenta nationernas riktlinjer från år 1990 om reglering av automatisk behandling av personuppgifter, EU:s regelverk från och med år 1995, bestämmelserna om skydd för privatlivet i anslutning till det ekonomiska samarbetet i Asien och Stillahavsområdet, samt 2009 års internationella standarder om skydd för privatlivet i anslutning till behandling av personuppgifter.

EU:s dataskyddslagstiftning reviderades samtidigt som arbetet med att revidera dataskyddskonventionen pågick. Strävan har varit att säkerställa så stor överensstämmelse som möjligt mellan dataskyddskonventionen och EU:s dataskyddslagstiftning. EU:s dataskyddslagstiftning har också utnyttjats i den reviderade dataskyddskonventionens innehåll.

När det gäller revideringen av dataskyddskonventionen rådde stort samförstånd om följande synpunkter: konventionens bestämmelser bör även i fortsättningen vara allmänt tillämpliga och teknikneutrala, konventionens följdriktighet och dess kompatibilitet med andra rättsliga ramverk bör bibehållas och konventionen bör fortfarande vara öppen för anslutning för stater utanför Europarådet.

Den rådgivande kommitté som inrättats genom artikel 18 i dataskyddskonventionen utarbetade utkast till förslag till ändringar av konventionen, vilka godkändes av kommitténs plenum den 27-30 november 2012 och överlämnades till Europarådets ministerkommitté. Ministerkommittén tillsatte

en ad hoc-dataskyddskommitté (CAHDATA), som fick i uppdrag att finslipa ändringsförslagen. Detta arbete slutfördes under CAHDATA:s tredje möte den 1-3 december 2014. För att behandla öppna frågor tillsattes en andra ad hoc-kommitté (CAHDATA), som inledde sitt arbete efter att revideringen av EU:s dataskyddslagstiftning hade slutförts. CAHDATA höll sitt sista möte den 15-16 juni 2016, då förslagen färdigställdes och överlämnade till ministerkommittén för behandling och godkännande.

Ministerkommittén godkände ändringsprotokollets text den 18 maj 2018. Ändringsprotokollets bilaga är en oskiljaktig del av protokollet och den har samma rättsverkan som protokollets övriga bestämmelser.

Nationell beredning

Konventionen och dess protokoll faller inom EU:s och medlemsstaternas delade befogenhet. Befogenheten i fråga om lagstiftningen som gäller behandling av personuppgifter tillkommer EU:s medlemsstater till den del det är fråga om behandling av personuppgifter som hänför sig till verksamhet utanför unionsrätten, såsom behandling av personuppgifter som hänför sig till den nationella säkerheten och försvaret. Det redogörs mer ingående för befogenhetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna i avsnitt 10.1.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän dataskyddsförordning, nedan *dataskyddsförordningen*) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter (nedan *dataskyddsdirektivet avseende brottmål*) trädde i kraft den 5 maj 2016. Denna dataskyddslagstiftning, som ska tillämpas allmänt i unionen, samt den nationella lagstiftning och de genomförandebestämmelser som kompletterar den utgör samtidigt lagstiftning som genomför konventionens ändringsprotokoll i EU:s medlemsstater, med undantag av sådana rättsområden där behandlingen av personuppgifter inte hör till unionsrättens tillämpningsområde.

Dataskyddsförordningen började tillämpas den 25 maj 2018. Dataskyddslagen (1050/2018), som kompletterar dataskyddsförordningen, och lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten (1054/2018, nedan *dataskyddslagen avseende brottmål*), genom vilken dataskyddsdirektivet avseende brottmål genomförs, trädde i kraft den 1 januari 2019.

Kommissionen gav den 19 november 2012 Europeiska unionens råd en rekommendation om ett beslut genom vilket kommissionen bemyndigas att inleda förhandlingar om en reform av konventionen. Europeiska unionens råd bemyndigade den 6 juni 2013 kommissionen att delta i förhandlingarna på unionens vägnar. Kommissionen förde förhandlingar på unionens vägnar i enlighet med rådets anvisningar i fråga om de teman som enligt fördragen faller inom unionens befogenhet. Kommissionen rapporterade om framstegen i förhandlingarna till medlemsstaterna via rådets informationsutbytes- och dataskyddsarbetsgrupp. Den nationella beredningen i anslutning till samordningen av EU-staternas synpunkter har gjorts vid justitieministeriet.

2 Protokollets syfte

Syftet med ändringsprotokollet har varit att bättre än tidigare svara på de utmaningar för integritetsskyddet som orsakas av den nya informations- och kommunikationstekniken och den ökade användningen av den, den gränsöverskridande behandlingen av personuppgifter och den allt mer omfattande överföringen av personuppgifter. Med hjälp av den fastställda konventionens bedömnings- och uppföljningsmekanism försöker man säkerställa att parterna iakttar kraven i dataskyddskonventionen. I ändringsprotokollet har man samtidigt försökt säkerställa så stor överensstämmelse som möjligt med EU:s reviderade dataskyddslagstiftning. Detta motsvarar också EU-staternas huvudsakliga förhandlingsmål.

Syftet med den reviderade dataskyddskonventionen är att skydda var och en, oavsett nationalitet eller hemvist, när det är fråga om behandling av personuppgifter, och på så sätt främja respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheten och i synnerhet för skyddet för privatlivet.

3 De viktigaste förslagen

Det första lagförslaget

Det föreslås att protokollets bestämmelser sätts i kraft som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem. I ikraftsättandelagen preciseras dock den behöriga tillsynsmyndighet som avses i konventionen. Enligt dataskyddslagen är dataombudsmannen den nationella tillsynsmyndighet som avses i dataskyddsförordningen. Bestämmelser om dataombudsmannens uppgifter och befogenheter finns i dataskyddsförordningen. Dataombudsmannen har också uppgifter och befogenheter som det föreskrivs om i dataskyddslagen och andra lagar. Till dessa lagar hör i synnerhet dataskyddslagen avseende brottmål och kreditupplysningslagen (527/2007). Tillsynsuppgiften enligt dataskyddskonventionen har inte uttryckligen föreskrivits för dataombudsmannen i lag.

Det andra lagförslaget

Tillämpningsområdet för den ändrade dataskyddskonventionen är mer omfattande än EU-rättens tillämpningsområde, och dess krav uppfylls inte i alla avseenden i den gällande lagstiftningen. Detta gäller i synnerhet behandlingen av personuppgifter i anslutning till den nationella säkerheten och försvaret, som inte hör till unionsrättens tillämpningsområde. Dataskyddslagens tillämpningsområde har med vissa begränsningar utvidgats till att gälla även sådan behandling av personuppgifter som inte hör till tillämpningsområdet för EU:s dataskyddslagstiftning och sådan behandling som medlemsstaterna utför när de genomför verksamhet som hör till tillämpningsområdet för avdelning V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionen. Dataskyddslagen avseende brottmål har åter utvidgats till att gälla även behandling av personuppgifter i anslutning till den nationella säkerheten och försvaret (*upprätthållandet av den nationella säkerheten*), med undantag av de bestämmelser som tillämpas på överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer.

Den ändrade dataskyddskonventionen tillåter inte fullständiga undantag från regleringen vad gäller överföring av personuppgifter. I synnerhet kraven på adekvat skyddsnivå gäller all överföring av personuppgifter till stater som står utanför konventionen. Den ändrade dataskyddskonventionen

förutsätter också uttryckligen att konventionens bestämmelser genomförs i lagstiftningen utom när det gäller de tillåtna undantagen.

Krav på adekvat skyddsnivå är reglering som hör hemma i allmänna lagar och de ingår i kapitel V i dataskyddsförordningen och 7 kap. i dataskyddslagen avseende brottmål. Det föreslås att en ny paragraf fogas till 7 kap. i dataskyddslagen avseende brottmål, där det föreskrivs om kriterierna för överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer, när det är fråga om behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. Genom paragrafen genomförs protokollets krav i den mån de inte uppfylls genom bestämmelserna i den gällande lagen. Samtidigt säkerställs att de undantag från dataskyddskraven som hänför sig till den nationella säkerheten och försvaret är inom de gränser som protokollet tillåter och proportionella. För att genomföra protokollets bestämmelser förutsätts inga andra innehållsmässiga ändringar i den nationella lagstiftningen.

Tolkningsförklaring

Genom propositionen föreslås att en tolkningsförklaring som gäller artikel 3.1 i konventionen godkänns. Genom den preciseras på vilket sätt begreppet *den offentliga sektorn* ska tolkas i Finland när konventionen tillämpas. Enligt motiveringen till konventionens text kan begreppets innebörd variera inom konventionsparternas rättsordningar. Tillämpningen av konventionen kan medföra oklarhet i synnerhet i den mån det är fråga om behandling av personuppgifter som hänför sig till riksdagens verksamhet. Enligt propositionen ska dataskyddskonventionen tillämpas på riksdagens ämbetsverks behandling av personuppgifter på motsvarande sätt som dataskyddsförordningen och dataskyddslagen. Den förklaring av *den offentliga sektorn* som föreslås i tolkningsförklaringen motsvarar förteckningen i 24 § 4 mom. i dataskyddslagen över myndigheter och offentliga samfund som får påföras administrativ påföljdsavgift.

4 Propositionens konsekvenser

Konsekvenser för myndigheterna och företagen

Revideringen av dataskyddslagstiftningen har haft betydande ekonomiska konsekvenser för personuppgiftsansvariga inom såväl den offentliga som den privata sektorn. Dessa konsekvenser är en direkt följd av dataskyddsförordningen, och dessutom har konsekvenser följt av de allmänna lagar som kompletterar EU:s dataskyddslagstiftning, dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål. Ändringsprotokollet till dataskyddskonventionen medför inga nya förpliktelser för personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden i förhållande till vad som föreskrivs i dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål.

Vissa konsekvenser för myndigheternas och företagens verksamhet kan dock uppstå i form av ökat gränsöverskridande arbete. Ett syfte med ändringsprotokollet har varit att innehållsmässigt föra dataskyddskonventionen närmare EU:s dataskyddslagstiftning. I kapitel V i EU:s allmänna dataskyddsförordning och i kapitel V i dataskyddsdirektivet avseende brottmål bestäms om överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer. Vid överföring av personuppgifter till tredjeländer förutsätter EU:s dataskyddslagstiftning och dess genomförandelagstiftning att det mottagande landet i enlighet med kommissionens beslut har konstaterats säkerställa en adekvat skyddsnivå eller ge andra tillräckliga rättsliga garantier för skydd

av personuppgifter. En stat som ratificerar protokollet förbinder sig att dess nationella lagstiftning ska vara på den nivå som den reviderade konventionen förutsätter och som ligger närmare nivån på dataskyddet inom EU än tidigare. Den ändrade konventionens positiva inverkan på skyddet för personuppgifter som överförs torde öka på grund av den, till skillnad från den gällande konventionen, uttryckliga skyldigheten att ta in kriterier för överföringen i lagstiftning. Detta kan antas främja det internationella samarbetet inom såväl den offentliga som den privata sektorn. Å andra sidan kan det ökade samarbetet också medföra en administrativ börda för de personuppgiftsansvariga när dataskyddslagstiftningens krav ska beaktas vid all överföring av personuppgifter.

Det råder dock osäkerhet kring konsekvenserna för myndigheternas och företagens verksamhet så länge ändringsprotokollet inte har trätt i kraft och det inte finns någon erfarenhet av tillämpningen av den ändrade konventionen. Osäkerhetsfaktorerna beror i synnerhet på att den ändrade konventionens bestämmelser i vissa situationer kan tillämpas i samband med åtgärder som hör till tillämpningsområdet för EU-rätten och dess nationella genomförandelagstiftning. Den ändrade konventionens bestämmelser kan också ha konsekvenser för dimensionen och tolkningen av gemensamt tillämpliga regler.

Myndigheter med ansvar för upprätthållandet av den nationella säkerheten

Dataskyddslagen avseende brottmål har i Finland utvidgat bestämmelserna i dataskyddsdirektivet avseende brottmål till att delvis gälla även behandling av personuppgifter i anslutning till den nationella säkerheten och försvaret. I den mån som genomförandet av ändringsprotokollet förutsätter ändringar i lagens sakinhåll har protokollet konsekvenser för verksamheten hos de myndigheter som ansvarar för dylik behandling av personuppgifter.

I och med ändringen av dataskyddslagen avseende brottmål ska de myndigheter som ansvarar för upprätthållandet av den nationella säkerheten (polisen, Gränsbevakningsväsendet och Försvarsmakten) särskilt beakta de kriterier för överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer som fogas till lagen, vilket inverkar på skyddspolisens, Polisstyrelsens, Gränsbevakningsväsendets och Försvarsmaktens huvudstabs rutiner som personuppgiftsansvariga. Eftersom enbart speciallagstiftning tillämpas på dylik överföring av personuppgifter för närvarande, torde ändringen medföra behov av att se över anvisningarna och utbilda personalen. Med hänsyn till att motsvarande krav i huvudsak redan ingick i den upphävda personuppgiftslagen, som även berörde dessa personuppgiftsansvariga i fråga om all behandling av personuppgifter, bedöms den administrativa bördan bli liten.

Dataombudsmannen

EU:s nya dataskyddslagstiftning och den kompletterande nationella lagstiftningen har medfört ekonomiska och andra konsekvenser även för dataombudsmannen, som ansvarar för tillsynen över lagstiftningen. När Finland ratificerar ändringsprotokollet till dataskyddskonventionen förbinder man sig att säkerställa att de nationella myndigheterna kontrollerar att den reviderade dataskyddskonventionens bestämmelser respekteras. Den tillsynsmyndighet som avses i konventionen är i Finland dataombudsmannen. Det är inte fråga om någon ny uppgift utan dataombudsmannen har ansvarat för den med stöd av den upphävda personuppgiftslagen och lagarna om ikraftsättande av konventionen och dess tilläggsprotokoll. Dataombudsmannen orsakas konsekvenser i synnerhet av behoven av att se över tillsynsrutinerna och anvisningarna samt av

utbildning av de anställda så att de beaktar ändringarna i konventionen. Dessutom kan dataombudsmannens byrå orsakas merarbete i någon mån om den gränsöverskridande överföringen av personuppgifter till tredjeländer ökar när ändringsprotokollet träder i kraft. Dataombudsmannen övervakar dock sådan överföring redan nu, inklusive överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer vid upprätthållandet av den nationella säkerheten och försvaret.

Det gällande tilläggsprotokollets bestämmelser om tillsynsmyndigheternas samarbete ersätts med en ny artikel. Där bestäms mera detaljerat om samarbetsformerna, och i synnerhet bestämmelserna om ömsesidigt bistånd och samordning av åtgärderna kan stegvis öka dataombudsmannens internationella samarbete i den takt som ändringsprotokollet träder i kraft och nya stater blir parter i det. Dataombudsmannen samarbetar redan nu med andra parter tillsynsmyndigheter med stöd av tilläggsprotokollet, men den ändrade konventionen innehåller en bestämmelse om skapande av ett särskilt nätverk mellan tillsynsmyndigheterna. Ratificeringen av ändringsprotokollet har inga direkta ekonomiska konsekvenser för dataombudsmannen, men konsekvenserna måste följas åren efter det att protokollet trätt i kraft.

Konsekvenser för medborgarnas ställning i samhället

Finland förbinder sig också till att personuppgifter inte överförs från Finland till territorier under sådana staters eller organisationers jurisdiktion som inte garanterar ett adekvat skydd för personuppgifter. Finland har motsvarande skyldigheter med stöd av EU:s dataskyddslagstiftning. Med beaktande av att inte bara Europarådets medlemsstater utan också stater utanför Europarådet kan ansluta sig till Europarådets dataskyddskonvention, har ratificeringen av ändringsprotokollet en stärkande inverkan på dataskyddet och skyddet för de grundläggande rättigheterna för registrerade privatpersoner.

Mer enhetliga krav på dataskyddet än tidigare i olika länders lagstiftning stärker också skyddet för de registrerade i stor utsträckning, förutsatt att parterna genomför kraven i den ändrade konventionen på behörigt sätt. Tillsynsmyndigheternas ändrade befogenheter förbättrar de registrerades möjligheter att utöva sin rättigheter i tredjeländer. De nya befogenheter som ges konventionskommittén att bedöma nivån på dataskyddet i de stater som ansluter sig till konventionen och effektiviteten hos parternas lagstiftningsåtgärder stödjer syftet att säkerställa att parterna respekterar kraven i konventionen. Som part i protokollet förbinder sig även Finland internationellt till att se till att landets lagstiftning överensstämmer med protokollets bestämmelser.

5 Remissyttranden

Regeringens proposition har beretts vid justitieministeriet. Yttranden om propositionen har begärts av utrikesministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, försvarsministeriet, skyddspolisens, Polisstyrelsen, Gränsbevakningsväsendet, Försvarsmaktens huvudstab, dataombudsmannen, underrättelsetillsynsombudsmannen, riksdagens justitieombudsman och justitiekanslern samt Ålands landsskapsregering och Datainspektionen.

[Kompletteras efter remissbehandlingen.]

6 Bestämmelserna i protokollet och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

Europeiska unionen har utövat sin lagstiftningsmakt i fråga om medlemsstaternas behandling av personuppgifter genom att utfärda bestämmelser om behandling av personuppgifter vilka ingår i allmänna dataskyddsförordningen och dataskyddsdirektivet avseende brottmål. Bestämmelser om behandling av personuppgifter ingår också i annan EU-lagstiftning, av vilken en del gäller behandling av personuppgifter i medlemsstaterna. I enlighet med fördragen om Europeiska unionen är befogenheten delad mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna på tillämpningsområdet för dataskyddskonventionen och protokollen till den. Befogenhetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna förklaras mer ingående i avsnitt 10.1.

Dataskyddskonventionens bestämmelser har ursprungligen genomförts i Finland genom personregisterlagen (471/1987) och senare personuppgiftslagen (523/1999), vars bestämmelser till största delen baserade sig på personuppgiftsdirektivet. Den upphävda personuppgiftslagen ersätts av allmänna dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål, som genomför dataskyddskonventionen. Dessutom ingår rikligt med bestämmelser om behandling av personuppgifter i speciallagstiftning, som innehåller till exempel registerbestämmelser, närmare bestämmelser om behandlingen av särskilda kategorier av personuppgifter och undantag från den registrerades rättigheter. Konventionen innehåller allmänt tillämpliga krav och grundläggande principer för behandlingen av personuppgifter, som i alla avseenden har genomförts genom allmän lagstiftning i Finland. Undantag som ingår i speciallagstiftning och som gäller de grundläggande principerna ska emellertid uppfylla kraven i konventionen.

Artikel 1. I konventionens *ingress* företas ändringar som betonar behovet av att trygga vars och ens människovärde, skyddet för de mänskliga rättigheterna och vars och ens rätt att bestämma om de personuppgifter som gäller en själv och behandlingen av dem. I den ändrade inledningen betonas också dataskyddets samhälleliga och världsomspännande betydelse samt behov av att samordna rätten till skydd för personuppgifter med andra mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, inklusive yttrandefriheten. I inledningen beaktas att konventionen gör det möjligt att beakta offentlighetsprincipen i fråga om myndigheternas handlingar, och erkänns behovet av att främja respekten för privatlivet och skyddet för personuppgifter globalt samt stärka det internationella samarbetet mellan parterna. Ordalydelsen i *ingressen* ändras också med tanke på att i fortsättningen kan även internationella organisationer ansluta sig till konventionen som parter vid sidan av stater.

Artikel 2. Ordalydelsen i *artikel 1* i konventionen ändras så att konventionens ändamål är att skydda var och en, oavsett nationalitet eller hemvist, i samband med behandling av personuppgifter som gäller honom eller henne, och på så vis främja respekten för hans eller hennes mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, särskilt rätten till personlig integritet.

Artikel 3. Definitionerna i *artikel 2* i konventionen ändras. Definitionen av automatiserat register (led b) utgår. Begreppet automatisk databehandling ersätts med begreppet databehandling, som betyder en åtgärd eller kombination av åtgärder som vidtas i fråga om personuppgifter, såsom insamling, registrering, lagring, ändring, framtagning, utlämning, tillhandahållande, radering eller förstöring eller utförande av logisk och/eller aritmetisk behandling av dessa uppgifter (*det nya led b*). Enligt *det nya led c* ska "databehandling" dessutom, när uppgifter inte behandlas automatiskt, avse en åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter som utgör en del av en strukturerad uppsättning av personuppgifter och som är tillgängliga eller kan tas fram enligt vissa kriterier. Definitionen avviker endast något från motsvarande definition i artikel 4.2 i dataskyddsförordningen och 3 § 1 mom. 2 punkten i dataskyddslagen avseende brottmål. Även

definitionen av personuppgiftsansvarig ändras (*led d*). Enligt den nya definitionen avses med personuppgiftsansvarig en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, byrå, institution eller annat organ som ensam eller tillsammans med andra är behörig att besluta om databehandlingen. Till konventionen läggs definitioner av mottagare (*led e*) och personuppgiftsbiträde (*led f*). Definitioner av personuppgiftsansvarig, mottagare och personuppgiftsbiträde ingår också i artikel 4.7-9 i dataskyddsförordningen och i 3 § 1 mom. 6-8 punkten i dataskyddslagen avseende brottmål.

Artikel 4. *Artikel 3* som gäller konventionens tillämpningsområde ändras. Enligt *punkt 1* ska tillämpningsområdet på samma sätt som den gällande punkten omfatta behandling av personuppgifter inom den offentliga och den privata sektorn. Enligt den gällande punkten omfattar tillämpningsområdet automatiserade personregister och automatisk databehandling av personuppgifter, men i och med ändringarna täcker konventionen behandling av personuppgifter i vidare bemärkelse. Sådan behandling som avses i led b i artikel 2, som innehåller definitioner, omfattar under vissa förutsättningar även andra personregister än register som förs med hjälp av automatisk databehandling. I *den nya punkt 2* i den ändrade artikel 3 bestäms att konventionen inte ska tillämpas på sådan databehandling som en enskild utför i verksamhet som är helt och hållet privat eller har samband med hans eller hennes hushåll. Avgränsningen motsvarar avgränsningen i artikel 2.2 c i dataskyddsförordningen. I artikel 3 i konventionen stryks bestämmelserna i punkterna 2–6, i enlighet med vilka parterna genom en förklaring kan utvidga eller begränsa konventionens tillämpningsområde för egen del.

Dataskyddsförordningen och dataskyddsdirektivet avseende brottmål täcker konventionens tillämpningsområde med undantag av sådan behandling av personuppgifter som tillämpas i samband med verksamhet som inte faller inom tillämpningsområdet för unionslagstiftningen eller som medlemsstaterna utför när de genomför verksamhet som hör till tillämpningsområdet för avdelning V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionen. I Finland har dock tillämpningsområdet för dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål utvidgats så att dataskyddslagen avseende brottmål med vissa undantag även tillämpas på behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten och försvaret, och genom utvidgningen av dataskyddslagens tillämpningsområde tillämpas dataskyddsförordningen och dataskyddslagen i Finland på annan behandling av personuppgifter som faller utanför EU:s dataskyddsförordning, med undantag av riksdagsarbetet, som nämns i 2 § 2 mom. i dataskyddslagen.

Riksdagsarbetet uteslöts från dataskyddslagens tillämpningsområde i samband med riksdagsbehandlingen (FvUB 13/2018 rd, s. 7). Grundlagsutskottet påpekade i sitt utlåtande (GrUU 14/2018 rd) att representativ demokrati och riksdagens ställning som högsta statsorgan hör till grundvalen för Finlands statsskick. De här principerna är härledda ur 2 § 1 mom. i grundlagen, som föreskriver att statsmakten i Finland tillkommer folket som företräds av dess till riksdag församlade representation. Detta framgår också explicit av motiveringen till grundlagsreformen (RP 1/1998 rd, s. 74). Riksdagens verksamhet kan delas in i riksdagsarbete, som regleras i grundlagen och riksdagens arbetsordning, och förvaltningsverksamhet som bedrivs av riksdagens ämbetsverk. Enligt grundlagsutskottet utlåtande innebär riksdagens konstitutionella ställning också att riksdagsarbetet inte kan övervakas av utomstående. Därför föreskriver grundlagen uttömmande om att laglighetskontrollen av riksdagens verksamhet ska handhas av riksdagens egna organ, talmannen och grundlagsutskottet. (GrUU 14/2018 rd, s.10-11). Utskottet såg i princip inget hinder för att de allmänna lagarna om förvaltningen också gäller riksdagens ämbetsverk (GrUU 14/2018 rd, s. 11; GrUU 30/1998 rd, s. 6/II). Utskottet ansåg att riksdagens ställning som högsta statsorgan och unionsrättens avgränsade tillämpningsområde innebar att lagförslag 1 i propositionen måste ändras på så sätt att riksdagsarbetet utesluts från dataskyddslagens tillämpningsområde. Ändringen var en

förutsättning för att lagförslag 1 skulle kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning. (GrUU 14/2018 rd, s.11)

I motiveringen till den gällande dataskyddskonventionen (Explanatory Report/ ETS 108) har det påpekats att konventionen har betydelse även för den offentliga sektorn, även om största delen av de gränsöverskridande dataflödena sker inom ramen för den privata sektorn. I konventionens andra bestämmelser görs ingen skillnad mellan den offentliga och den privata sektorn därför att dessa termer kan ha olika innebörd i olika stater. Enligt motiveringen kan en åtskillnad ändå vara av betydelse för de förklaringar som parterna avger i fråga om konventionens tillämpningsområde. (Punkt 33 i motiveringen) Motiveringen till artikel 3 i dataskyddskonventionen överlåter således innebörden av de giltiga texternas engelska term ”public sector” och franska term ”secteur public” åt respektive parts rättsordning. Organ inom den offentliga sektorn anses till exempel inom unionsrätten betyda statliga, regionala och lokala myndigheter samt andra offentligt reglerade sammanslutningar. Vilken lagstiftning som tillämpas på riksdagsarbete kan variera inom parternas rättsordningar. I fråga om den gällande konventionen har ändå bara två stater (Liechtenstein, Schweiz) uttryckligen uteslutit riksdagsarbetet från dess tillämpningsområde. Finland har inte avgett någon förklaring om riksdagsarbetet beträffande den gällande dataskyddskonventionen. Konventionen är som sådan gällande rätt, och inte heller dess genomförandeakt, den upphävda personuppgiftslagen, innehöll något undantag beträffande riksdagsarbetet som skulle ha motsvarat 2 § 2 mom. i dataskyddslagen.

Konventionens tillämpningsområde bör bedömas i ljuset av grundlagsutskottets ovannämnda riktlinjer. Avgränsningen av dataskyddslagens tillämpningsområde gäller endast personuppgifter i anslutning till riksdagsarbetet och inte riksdagens ämbetsverks verksamhet utanför tillämpningsområdet, så man kan anta att de situationer där personuppgifter som står utanför dataskyddslagens tillämpningsområde behandlas är begränsade. Betydelse bör även ges grundlagsutskottets riktlinjer beträffande tillämplig lagstiftning. Enligt utskottet kan de allmänna lagarna om förvaltningen inte tillämpas på riksdagsarbetet, till skillnad från riksdagens ämbetsverks förvaltningsverksamhet. Riksdagens ämbetsverk är enligt 2 § 2 mom. i lagen om riksdagens tjänstemän (1197/2003) riksdagens kansli och riksdagens justitieombudsmans kansli samt statens revisionsverk och forskningsinstitutet för internationella relationer och EU-frågor. Till följd av detta blir även tillämpningsområdet för ett eventuellt undantag från konventionens tillämpningsområde snävt ifall riksdagsarbetet anses vara en del av den offentliga sektorn. Den omnumrerade artikel 11 i konventionen tillåter undantag från bestämmelserna i konventionen bland annat på grund av betydande allmänt intresse, men undantagen kan gälla endast vissa bestämmelser i konventionen, och artikel 3.1 om tillämpningsområde hör inte till dem. Begreppet ”public sector” torde dock i Finland kunna tolkas i ljuset av ovannämnda riktlinjer som gäller tillämpligheten av allmänna lagar om förvaltningen. Med beaktande av att det förslås att konventionens innehåll ska genomföras genom en blankettbestämmelse i en blandad ikraftsättandelag, föreslås det samtidigt för att undvika oklarheter att det godkänns en förklaring om tolkningen av artikel 3.1 i konventionen där det preciseras hur begreppet *den offentliga sektorn* ska tolkas i Finland när konventionen tillämpas.

Förhållandet mellan de undantag som konventionen tillåter och lagstiftningen förklaras i övrigt i samband med artikel 14 i protokollet.

Artikel 5. Rubriken för kapitel II i konventionen ändras till ”Grundläggande principer för skydd av personuppgifter”.

Artikel 6. Bestämmelserna om parternas lagstiftningsskyldigheter i *artikel 4.1* och *4.2* ändras. Enligt den ändrade *punkt 1* ska varje part vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att alla

bestämmelser i konventionen genomförs och att de faktiskt tillämpas. Den gällande punkten förutsätter endast att konventionens grundläggande principer för dataskydd ska genomföras. I praktiken utvidgar ändringen lagstiftningskyldigheternas innehåll så att till exempel bestämmelserna om gränsöverskridande dataflöden börjar omfattas av den uttryckliga genomförandeskyldigheten. Enligt den gällande *punkt 2* ska den lagstiftning som förutsätts för att genomföra konventionen träda i kraft senast vid den tidpunkt då konventionen träder i kraft för parten. Enligt den ändrade *punkt 2* ska parterna vidta lagstiftningsåtgärderna innan de ratificerar konventionen eller ansluter sig till den. Detta är av betydelse särskilt för tillämpningen av genomförandebestämmelserna med sakinnehåll. Till artikeln läggs en ny *punkt 3*, enligt vilken varje part åtar sig att tillåta att den konventionskommitté som avses i kapitel VI bedömer effektiviteten av de åtgärder som parten vidtagit i sin lagstiftning för att genomföra konventionens bestämmelser (led a). Parterna åtar sig också att medverka aktivt i bedömningsprocessen (led b). Med medverkan avses till exempel överlämnande av rapporter om tillämpningen av konventionen eller att upplysningar lämnas i någon annan form för bedömningsprocessen. Av den nya artikel 11.3 i konventionen följer emellertid att parterna inte förutsätts överlämna sekretessbelagda upplysningar till konventionskommittén.

Artikel 7. Bestämmelserna om berättigad behandling av personuppgifter i *artikel 5* i konventionen kompletteras och rubriken för artikeln ändras till ”Databehandlingens legitimitet och uppgifternas beskaffenhet”.

Till artikeln läggs en *ny punkt 1*, enligt vilken databehandlingen ska vara proportionell i förhållande till det legitima mål som eftersträvas, och den ska i samtliga faser avspegla rättvis balans mellan å ena sidan alla allmänna eller privata intressen som hänför sig till saken och å andra sidan de rättigheter och friheter som ska skyddas. *Punkt 1* överlappar delvis det nya *punkt 4* led c så att bägge gäller proportionalitetsprincipen. Motsvarande krav på proportionell behandling ingår i artikel 5.1 c och artikel 6.3 och 6.4 i dataskyddsförordningen samt i 6 § 1 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål.

Till artikeln läggs en *ny punkt 2*, enligt vilken parterna säkerställer att uppgifter kan behandlas med den registrerades fria, uttryckliga, informerade och otvetydiga samtycke eller på någon annan legitim grund som fastställts i lag. I artikel 6.1 i dataskyddsförordningen bestäms om grunderna för behandling av personuppgifter, av vilka den registrerades samtycke är en. I artikel 7 i dataskyddsförordningen bestäms om villkoren för samtycke. I dataskyddslagen avseende brottmål föreskrivs inte om samtycke som en förutsättning för behandling av personuppgifter, men förutsättningen för behandling är i enlighet med 4 § i samtliga situationer att behandlingen behövs för att en behörig myndighet ska kunna utföra en i lag angiven uppgift som hör till lagens tillämpningsområde.

Till artikeln läggs en *ny punkt 3* och en *ny punkt 4*, som preciserar bestämmelserna om laglighetskravet och ändamålsbegränsningen i fråga om behandlingen av personuppgifter i led a och led b i den gällande artikeln. Enligt *punkt 3* ska personuppgifter som behandlas behandlas på ett lagligt sätt.

I *punkt 4* led a bestäms om rättvise- och öppenhetsprincipen i fråga om behandling av personuppgifter. Enligt *led b* samlas personuppgifter in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och de får inte behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Ytterligare behandling för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål anses vara förenlig med dessa ändamål, om lämpliga garantier iakttas. Bestämmelserna motsvarar artikel 5.1 a och b i dataskyddsförordningen och 5 § i

dataskyddslagen avseende brottmål. I artikel 6.4 i dataskyddsförordningen bestäms närmare om kriterierna för ytterligare förenlig behandling. *Leden c-e* i den nya punkten motsvarar i sak leden c-e i den gällande artikeln.

Artikel 8. Bestämmelserna om särskilda slags uppgifter i *artikel 6* i konventionen ändras. Enligt den ändrade *punkt 1* är det tillåtet att behandla de personuppgifter som räknas upp där bara om lämpliga skyddsåtgärder, som kompletterar skyddsåtgärderna enligt konventionen, har fastställts i lag. Ett krav på skydd ingår redan i den gällande artikeln, men de särskilda kategorierna av uppgifter kompletteras så att med fällande domar i brottmål jämföras uppgifter som hänför sig till brott och rättegångar i brottmål samt säkerhetsåtgärder, och till artikeln fogas biometriska uppgifter med vilkas hjälp det är möjligt att entydigt identifiera en person, genetiska uppgifter och personuppgifter som avslöjar medlemskap i fackföreningar. Enligt den *nya punkt 2* ska de skyddsåtgärder som avses i artikeln skydda mot de risker som behandlingen av känsliga uppgifter kan medföra för den registrerades intressen, rättigheter och grundläggande friheter, särskilt mot risken för diskriminering. Bestämmelser som motsvarar den ändrade artikel 6 i konventionen ingår i artiklarna 9 och 10 i dataskyddsförordningen samt i 11 § i dataskyddslagen avseende brottmål. På grund av tillämpningsområdet för dataskyddslagen avseende brottmål jämföras inte där de uppgifter som avses i artikel 10 i dataskyddsförordningen med särskilda kategorier av personuppgifter.

Artikel 9. *Artikel 7* i konventionen ändras. Innehållet i den ändrade *punkt 1* motsvarar i huvudsak den gällande artikeln, där det bestäms om krav på säkerhetsåtgärder i anslutning till datasäkerheten. Enligt den ändrade punkten gäller kraven förutom den personuppgiftsansvarige i tillämpliga fall även personuppgiftsbiträdet. Motsvarande krav ingår i artikel 32 i dataskyddsförordningen och i 31 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Till artikeln läggs *en ny punkt 2*, enligt vilken parterna säkerställer att den personuppgiftsansvarige utan dröjsmål anmäler sådana personuppgiftsincidenter som allvarligt kan kränka de registrerades rättigheter och grundläggande friheter till den behöriga tillsynsmyndigheten enligt artikel 15 i konventionen. Ett motsvarande krav ingår i artikel 33 i dataskyddsförordningen och i 34 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Artikel 10. Till konventionen läggs *en ny artikel 8*, som gäller databehandlingens öppenhet. Artikeln innehåller skyldigheter i anslutning till information till de registrerade. Punkt 1 innehåller huvudregeln, enligt vilken parterna ska säkerställa att den personuppgiftsansvarige är skyldig att lämna de registrerade de upplysningar som uppräknas i punkten samt den tilläggsinformation som behövs för att säkerställa en rättvis och öppen behandling. Kravet tillämpas inte om den registrerade redan förfogar över denna information (punkt 2). Punkt 3 i artikeln tillåter undantag från kravet på den personuppgiftsansvarige när personuppgifterna inte samlas in direkt från den registrerade, om det föreskrivs uttryckligen om databehandlingen genom lag eller det visar sig vara omöjligt eller skulle medföra en oproportionell ansträngning att tillhandahålla information. Reglering som till stor del motsvarar artikeln ingår i artiklarna 12-14 i dataskyddsförordningen och 22 § i dataskyddslagen avseende brottmål, men i synnerhet dataskyddsförordningens reglering är mera detaljerad än och innehåller strukturella skillnader jämfört med konventionens artikel. Artikel 11.1 i konventionen tillåter undantag från artikel 8.1 för att lätta upp den personuppgiftsansvariges administrativa börda, förutsatt att undantaget inte ingriper i den registrerades grundläggande rätt att få tillgång till uppgifter som gäller honom eller henne själv och det föreskrivs om undantaget genom lag, de grundläggande rättigheterna och friheterna respekteras i väsentliga avseenden och undantaget är nödvändigt och proportionellt.

Artikel 11. Den nuvarande artikel 8 omnumreras till *artikel 9* och rubriken ändras till ”Den registrerades rättigheter”. Artikelns innehåll ersätts med ny text.

Punkt 1 led a ersätts med ett nytt led enligt vilket var och en har rätt att inte bli föremål för ett sådant beslut som i betydande grad påverkar honom eller henne och som enbart grundas på automatisk databehandling utan att hänsyn tas till hans eller hennes synpunkter. Enligt punkt 2 tillämpas inte punkt 1 led a om beslutet är tillåtet enligt den lagstiftning som ska tillämpas på den personuppgiftsansvarige och det i denna lagstiftning också föreskrivs om lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen. Bestämmelser som motsvarar den nya artikeln finns i artikel 22 i dataskyddsförordningen och i 13 § i dataskyddslagen avseende brottmål. Artikel 22 i dataskyddsförordningen möjliggör emellertid undantag även på andra grunder, vilka är nödvändighet för ingående av ett avtal mellan den registrerade och den personuppgiftsansvarige och den registrerades uttryckliga samtycke. I 13 § i dataskyddslagen avseende brottmål ingår en möjlighet till undantag genom att föreskriva om det i lag.

I punkt 1 *led b* bestäms om vars och ens rätt att på begäran med rimliga mellanrum och utan oskäligt dröjsmål eller kostnad få bekräftat att personuppgifter som gäller honom eller henne behandlas, information i begriplig form om de behandlade personuppgifterna, all tillgänglig information om dessa uppgifters innehåll, varifrån de kommer och deras lagringstid samt övrig information som den personuppgiftsansvarige ska lämna för att säkerställa att databehandlingen är öppen i enlighet med artikel 8.1. Bestämmelserna i det nya ledet motsvarar huvudreglerna i det gällande led b, men är mera detaljerade.

Enligt *led c* i den nya punkt 1 har var och en rätt att på begäran få kunskap om grunderna för behandlingen av personuppgifter, om resultaten av behandlingen tillämpas på honom eller henne. Ett motsvarande krav ingår i artiklarna 13–15 i dataskyddsförordningen och 22 och 23 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *led d* i den nya punkt 1 har var och en rätt att av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, när som helst göra invändningar mot behandling av personuppgifter som gäller honom eller henne, om inte den personuppgiftsansvarige påvisar berättigade skäl för behandlingen av personuppgifter som väger tyngre än hans eller hennes intressen eller rättigheter och grundläggande friheter. I artikel 21 i dataskyddsförordningen ingår en motsvarande bestämmelse, med stöd av vilken den registrerade i regel, av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, har rätt att när som helst göra invändningar mot behandling av personuppgifter avseende honom eller henne som grundar sig på artikel 6.1 e eller f. Utöver undantaget enligt konventionen kan man med stöd av dataskyddsförordningen göra undantag från rätten också om behandlingen sker för fastställande, utövande eller försvar av rättsliga anspråk. Rätt till invändningar föreligger ändå inte enligt dataskyddsförordningen till exempel när behandlingen i enlighet med artikel 6.1 c är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Å andra sidan har den registrerade med stöd av artikel 22 i dataskyddsförordningen alltid rätt att göra invändningar mot behandling för direktmarknadsföring och profilering i anslutning därtill.

På grund av sitt tillämpningsområde innehåller dataskyddslagen avseende brottmål ingen rätt att göra invändningar mot behandlingen av personuppgifter. Med stöd av artikel 11.1 a i konventionen får undantag från den registrerades rätt att göra invändningar tillåtas bland annat när rätten behöver begränsas av skäl som hänför sig till den nationella säkerheten, försvaret, den allmänna säkerheten eller förebyggande, utredning eller lagförande av brott eller verkställigheten av straffrättsliga påföljder, förutsatt att det föreskrivs om sådant undantag genom lag, de grundläggande rättigheterna och friheterna respekteras i väsentliga avseenden och undantaget är nödvändigt och proportionellt i

ett demokratiskt samhälle. Med stöd av dataskyddslagen avseende brottmål har den registrerade dock tillgång till andra rättigheter, inklusive rätt att få oriktiga personuppgifter rättade eller olagligt behandlade personuppgifter utplånade, samt de rättsmedel som föreskrivs i 9 kap. Att rätt att göra invändningar saknas i dataskyddslagen avseende brottmål kan betraktas som ett undantag enligt artikel 11.1 a i konventionen.

Leden c och de i den gällande artikeln ersätts med nya led e och f, som i huvudsak motsvarar de gällande leden. Enligt det nya *led e* i punkt 1 har var och på begäran och utan oskäligt dröjsmål i förekommande fall få de personuppgifter som gäller honom eller henne rättade och raderade, om de behandlas eller har behandlats i strid med bestämmelserna i konventionen. Motsvarande krav på rättelse eller radering av uppgifter ingår i artiklarna 16 och 17 i dataskyddsförordningen och i 25 § i dataskyddslagen angående brottmål. I artikel 12.5 i dataskyddsförordningen bestäms att bland annat åtgärder enligt artiklarna 16 och 17 är avgiftsfria. Också i 30 § 2 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål bestäms om avgiftsfri behandling av registrerades begäranden, vilken inte är begränsad till enbart begäranden om rättelse och utplåning av personuppgifter. Med stöd av såväl dataskyddsförordningen som dataskyddslagen avseende brottmål kan en avgift tas ut om begärandena upprepats eller av någon annan orsak är uppenbart orimliga eller ogrundade. Artikel 11.1 i konventionen tillåter proportionella undantag från kravet på avgiftsfrihet.

Enligt det nya *led f* i punkt 1 har var och en rätt att använda ett rättsmedel enligt artikel 12, om hans eller hennes rättigheter enligt konventionen har kränkts. I kapitel VIII i dataskyddsförordningen bestäms om rättsmedel som är tillämpliga på rättskränkningar, vilka kompletteras av bestämmelserna om rättssäkerhet och påföljder i kapitel 4 i dataskyddslagen. I dataskyddslagen avseende brottmål föreskrivs om rättssäkerhet i 9 kap. och om skadestånd i 60 §.

Enligt *led g* i punkt 1 har var och en oavsett nationalitet och hemvist rätt att få hjälp av den tillsynsmyndighet som avses i artikel 15 med att utöva sina rättigheter. Enligt artikel 57.1 e i dataskyddsförordningen är den nationella tillsynsmyndigheten skyldig att på begäran tillhandahålla information till registrerade om hur de ska utöva sina rättigheter. En motsvarande bestämmelse ingår i 46 § 1 mom. 3 punkten i dataskyddslagen avseende brottmål. Med stöd av artikel 58.2 c i dataskyddsförordningen och 51 § 5 punkten i dataskyddslagen avseende brottmål kan dataombudsmannen förelägga den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet att tillmötesgå den registrerades begäran att få utöva sina rättigheter. Om den registrerades rätt enligt artikel 15 i dataskyddsförordningen att bekanta sig med uppgifter som samlats in om honom eller henne har begränsats med stöd av 34 § i dataskyddslagen, ska uppgifterna lämnas till dataombudsmannen på begäran av den registrerade i enlighet med 4 mom. I 29 § i dataskyddslagen föreskrivs om utövande av rättigheter via dataombudsmannen. Dataombudsmannens befogenheter är inte bundna till den registrerades hemvist. Artikel 21.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och grundlagens 6 § 2 mom. förbjuder diskriminering på grund av nationalitet.

Artikel 12. Till konventionen läggs en *ny artikel 10*, som gäller parternas övriga förpliktelser.

Punkt 1 gäller personuppgiftsansvarigas och personuppgiftsbiträdens skyldighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att uppfylla förpliktelserna i konventionen och kunna påvisa att förpliktelserna är uppfyllda. Bestämmelserna i punkten motsvarar artikel 24.1 och 24.2 i dataskyddsförordningen samt 14 § och 17 § 1 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål.

I *punkt 2* åläggs parterna skyldighet att säkerställa att personuppgiftsansvariga och i förekommande fall personuppgiftsbiträden reder ut vilka konsekvenserna den tänkta behandlingen av

personuppgifter sannolikt har för de registrerades rättigheter och grundläggande friheter innan behandlingen inleds, och planerar behandlingen av personuppgifter så att risken för att dessa rättigheter och grundläggande friheter kränks förhindras eller minimeras. Krav på konsekvensbedömning ingår i artikel 35 i dataskyddsförordningen och 20 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 3* i artikeln ska parterna säkerställa att personuppgiftsansvariga och i förekommande fall personuppgiftsbiträden genomför tekniska och organisatoriska åtgärder som tar hänsyn till hur rätten till skydd för personuppgifter påverkar samtliga databehandlingsfaser. Enligt motiveringen till protokollet ska principen om inbyggt dataskydd beaktas i en så tidig fas av behandlingen av personuppgifter som möjligt, dvs. i mån av möjlighet redan när de tekniska och organisatoriska behandlingslösningarna planeras. När behandlingen av personuppgifter planeras borde man eftersträva lättanvända lösningar som främjar efterlevnaden av lagstiftningen. Bestämmelser om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard ingår i artikel 25 i dataskyddsförordningen och 15 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 4* i artikeln får parterna i sina lagstiftning anpassa bestämmelserna i punkterna 1–3 så att de motsvarar de behandlade uppgifternas art och omfattning och databehandlingens art, omfattning och syfte samt i förekommande fall den registeransvariges eller personuppgiftsbitrådets storlek. I artikel 25.1 i dataskyddsförordningen och 15 § 1 mom i dataskyddslagen avseende brottmål ingår skyldighet för den personuppgiftsansvarige att beakta behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna för de registrerades rättigheter när skyddsåtgärder genomförs, men bestämmelserna innehåller ingen flexibilitet för den personuppgiftsansvarige eller behandlingen av personuppgifter.

Artikel 13. Artiklarna 9–12 i konventionen omnumreras till artiklarna 11–14.

Artikel 14. Enligt artikeln ersätts bestämmelserna i konventionens omnumrerade *artikel 11* med nya. Artikel 14 gäller tillåtna undantag från konventionens tillämpningsområde.

Enligt *punkt 1* är undantag tillåtna från artikel 5.4 (öppen behandling av personuppgifter samt principer), artikel 7.2 (anmälan av personuppgiftsincidenter till tillsynsmyndigheten), artikel 8.1 (skyldighet att informera den registrerade) och artikel 9 (den registrerades rättigheter) i konventionen när det är fråga om att trygga den nationella säkerheten, försvaret, den allmänna säkerheten, statens viktiga ekonomiska eller finansiella intressen, domstolarnas oberoende och opartiskhet eller förebyggande, utredning eller lagförande av brott eller verkställigheten av straffrättsliga påföljder eller andra viktiga mål som ligger i det allmänna intresset (*led a*). Undantag är också tillåtna när det är fråga om att skydda den registrerades eller andra personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt yttrandefriheten (*led b*). Av åtgärder som utgör undantag förutsätts att de medges i lag och att de är nödvändiga och proportionella i ett demokratiskt samhälle. Med nödvändighet avses att undantaget har ett berättigat mål som inte kan uppnås med metoder som ingriper mindre i skyddet för privatlivet. Nödvändigheten av undantagen i artikel 11 i ändringsprotokollet ska bedömas från fall till fall och i enlighet med de viktiga mål som ligger i det allmänna intresset. (Punkterna 91 och 93 i motiveringen)

Begreppet nationell säkerhet ska tolkas i enlighet med den Europeiska människorättsdomstolens rättspraxis i anslutning till saken. (Punkt 94 i motiveringen) Rättspraxis av betydelse för saken gäller i synnerhet skydd för statens säkerhet och demokratin mot spionage, terrorism samt stöd för terrorism och separatism. När det är fråga om undantag som hänför sig till den nationella säkerheten måste skyddsåtgärder mot maktmissbruk säkerställas.

Europeiska unionens dataskyddslagstiftning tillämpas inte på behandling av personuppgifter i anslutning till den nationella säkerheten och försvaret. Tillämpningsområdet för Europarådets dataskyddskonvention är mer omfattande och täcker även sådan behandling av personuppgifter. Även eventuella undantag måste hållas inom de gränser som konventionen tillåter.

I dataskyddsförordningen och dataskyddslagen avseende brottmål görs inga undantag från principerna för behandling av personuppgifter. Bestämmelser om behandling av personuppgifter som är förenlig med det ursprungliga ändamålet finns i artikel 5.1 b och artikel 6.4 i dataskyddsförordningen samt i 5 § i dataskyddslagen för brottmål. Närmare bestämmelser om undantag från det ursprungliga ändamålet finns i speciallagstiftning. Den ovillkorliga skyldigheten att anmäla personuppgiftsincidenter till tillsynsmyndigheten är i artikel 33 i dataskyddsförordningen och 34 § i dataskyddslagen avseende brottmål begränsad till att på samma sätt som artikel 7.2 i konventionen gälla situationer som skulle medföra en risk för den registrerades rättigheter. I artikel 23 i dataskyddsförordningen ingår grunder på vilka den registrerades rättigheter kan begränsas genom lagstiftningsåtgärder. Begränsningsgrunderna motsvarar i stor utsträckning grunderna för undantag enligt konventionen. I artikel 23 i dataskyddsförordningen bestäms dessutom om förutsättningarna för lagstiftningsåtgärder. I 33 § i dataskyddslagen föreskrivs om undantag från skyldigheten enligt artiklarna 13 och 14 i dataskyddsförordningen att tillhandahålla den registrerade information. I 34 § i dataskyddslagen föreskrivs om begränsningar i den registrerades rätt enligt artikel 15 i dataskyddsförordningen att få tillgång till uppgifter som samlats in om honom eller henne. I 24 § i dataskyddslagen avseende brottmål föreskrivs om inskränkningar i den registrerades rätt till insyn, och i 28 § i den lagen föreskrivs mer allmänt om de grunder på vilka den registrerades rättigheter kan begränsas. I speciallagstiftningen ingår också begränsningar av och undantag från den registrerades rättigheter.

Punkt 2 i den omnumrerade artikel 11 i konventionen möjliggör begränsningar i tillämpningen för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål, om det inte finns någon identifierbar risk för kränkning av den registrerades rättigheter och grundläggande friheter. Behandling av personuppgifter för sådana ändamål betraktas i enlighet med artikel 5.1 b i dataskyddsförordningen som behandling som är förenlig med den ursprungliga behandlingen av personuppgifterna. I artikel 89 i dataskyddsförordningen bestäms om skyddsåtgärder för sådan behandling och om undantag som kan föreskrivas i nationell rätt. Närmare bestämmelser om undantag och skyddsåtgärder ingår i 31 och 32 § i dataskyddslagen. I 5 § 3 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål tillåts inom lagens tillämpningsområde behandling av personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse eller för vetenskapliga, statistiska eller historiska ändamål, om lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter har vidtagits.

I *punkt 3* sägs att när det är fråga om behandling av personuppgifter i anslutning till ändamål som avser den nationella säkerheten och försvaret kan parterna i konventionen i lag medge undantag även från artikel 4.3 (skyldighet att tillåta att effektiviteten av lagstiftningsåtgärder som gäller konventionen bedöms och skyldighet att aktivt medverka i bedömningen), artikel 14.5 och 14.6 (tillsynsmyndighetens rätt att få information om gränsöverskridande överföring av personuppgifter) samt artikel 15.2 a, b, c och d (vissa av tillsynsmyndighetens befogenheter). Undantag är dock tillåtna endast i den mån som undantaget är nödvändigt och proportionellt i ett demokratiskt samhälle för att nå målet i fråga. Varje part ska i vilket fall som helst säkerställa att databehandlingsverksamhet i anslutning till den nationella säkerheten och försvarsändamål bedöms och övervakas oberoende och effektivt i enlighet med partens nationella lagstiftning. I enlighet med 45 § i dataskyddslagen avseende brottmål övervakar dataombudsmannen all behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten.

I dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål föreskrivs inte om några sådana begränsningar av den nationella tillsynsmyndighetens rätt till information och befogenheter som avses i artikel 14.5 och 14.6. Tillsynsmyndighetens behörighet enligt artikel 15.2 c i konventionen att besluta om administrativa påföljder har i viss mån begränsats i dataskyddslagen. En begränsning som gäller det aktuella ledet är tillåten och konventionen tillåter också alternativt ett annat slags påföljdssystem. Förhållandet mellan dessa begränsningar och bestämmelserna i konventionen förklaras i samband med artikel 15 i protokollet.

Artikel 15. Artikel 10 (den nya *artikel 12*) i konventionen preciseras så att parternas skyldighet att införa lämpliga sanktioner och rättsmedel gäller påföljder som bestäms och rättsmedel som tillämpas i både rättskipande och andra organ. Enligt motiveringen till den nya artikel 12 får parterna själva bestämma arten av de påföljder som tillämpas. Påföljderna kan vara civilrättsliga, administrativa eller straffrättsliga. Påföljderna ska emellertid vara effektiva, proportionella och förebyggande. Parterna får också bestämma de tillämpliga rättsmedlen förutsatt att den registrerade har verklig möjlighet att använda rättsmedlen för att göra ett beslut eller en praxis stridig.

I artikel 83 i allmänna dataskyddsförordningen bestäms om administrativa sanktionsavgifter (nedan *administrativ påföljdsavgift*), som tillämpas inom allmänna dataskyddsförordningens och dataskyddslagens tillämpningsområde. Administrativa påföljdsavgift får emellertid enligt 24 § 4 mom. i dataskyddslagen inte påföras statliga myndigheter, statliga affärsverk, kommunala myndigheter, självständiga offentligt rättsliga institutioner, riksdagens ämbetsverk, republikens presidents kansli, evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, ortodoxa kyrkan i Finland och de två sistnämndas församlingar, kyrkliga samfälligheter och övriga organ. Administrativ påföljdsavgift får inte heller påföras inom tillämpningsområdet för dataskyddslagen avseende brottmål, vilket gäller enbart myndigheters verksamhet. I de situationer där påföljdsavgift inte kan påföras blir påföljder och rättsmedel enligt strafflagen, tjänstemannalagen och skadeståndslagen tillämpliga. Dataombudsmannen har dessutom med stöd av 22 § i dataskyddslagen och 52 § i dataskyddslagen avseende brottmål rätt att förena sina förelägganden enligt nämnda bestämmelser med vite. I 21 § i dataskyddslagen föreskrivs om rätt att föra ett ärende som gäller brott mot lagstiftningen om behandling av personuppgifter till dataombudsmannen och i 25 § i den lagen föreskrivs om rätt att söka ändring i dataombudsmannens och biträdande dataombudsmannens beslut. Motsvarande bestämmelser ingår i 56 och 59 § i dataskyddslagen avseende brottmål. Bestämmelserna i dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål motsvarar kraven i den ändrade artikel 12.

Artikel 16. Rubriken för kapitel III i konventionen ändras till ”Gränsöverskridande överföring av personuppgifter”.

Artikel 17. Rubriken för artikel 12 (den nya *artikel 14*) i konventionen ändras till ”Gränsöverskridande överföring av personuppgifter”. Texten i artikeln ersätts med ny text.

Enligt *punkt 1* i den omnumrerade artikel 14 får en part inte, uteslutande i syfte att skydda personuppgifter, förbjuda eller kräva särskilt tillstånd för överföring av sådana uppgifter till en mottagare som lyder under en annan parts jurisdiktion. En part får emellertid agera så, om det finns en faktisk och allvarlig risk för att överföring till en annan parts territorium eller från denna andra parts territorium till någon annan än en part skulle leda till kringgående av bestämmelserna i konventionen. En part får också agera så, om parten är bunden av harmoniserade dataskyddsregler som är gemensamma för stater som hör till en internationella organisation. Punkt 1 tillåter alltså EU:s medlemsstater att tillämpa bestämmelser i EU-rätten och dess genomförandelagstiftning i stället för kraven i konventionen.

I *punkt 2* i artikeln sägs att om mottagaren av personuppgifter lyder under en sådan stats eller internationell organisation jurisdiktion som inte är part i konventionen, får personuppgifter överföras endast som en lämplig skyddsnivå enligt bestämmelserna i konventionen säkerställs. Enligt *punkt 3* kan en lämplig skyddsnivå basera sig på nationell eller internationell lagstiftning, inklusive tillämpliga internationella avtal eller överenskommelser (led a), eller på ad hoc- eller godkända standardiserade skyddsåtgärder, som fastställs i en rättsligt bindande och verkställbar handling, som de personer som deltar i överföringen och den fortsatta behandlingen av personuppgifter godkänner och verkställer (led b). Bestämmelser som motsvarar ledet finns i artiklarna 44–47 i dataskyddsförordningen och i 41–42 § i dataskyddslagen avseende brottmål. Dessa bestämmelser i dataskyddslagen avseende brottmål gäller inte behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten.

Enligt *punkt 4* får en part dock trots bestämmelserna om skyddsnivå bestämma att personuppgifter får överföras med den registrerades samtycke, om den registrerades särskilda intressen förutsätter det i ett enskilt fall, med stöd av ett lagstadgat berättigat intresse eller ett viktigt allmänt intresse eller för att trygga yttrandefriheten. I artikel 49 i dataskyddsförordningen och 43 § i dataskyddslagen avseende brottmål finns bestämmelser om överföring av uppgifter som baserar sig på enskilt eller allmänt intresse. Paragrafen i dataskyddslagen avseende brottmål gäller inte behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten.

Punkterna 2-4 tillåter inga undantag, utan kraven i dem ska tillämpas på all behandling av personuppgifter. EU:s dataskyddslagstiftning tillämpas inte på bland annat sådan behandling av personuppgifter som hänför sig till verksamhet som står utanför EU-rätten. Sådan behandling av personuppgifter är i synnerhet behandling av personuppgifter som hänför sig till den nationella säkerheten och försvaret och som i Finland till stor del har inkluderats i tillämpningsområdet för dataskyddslagen avseende brottmål, men lagens 7 kap. om överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer gäller inte dylik behandling av personuppgifter. Genomförandet av punkterna 2-4 förutsätter materiella bestämmelser. Punkternas förhållande till dataskyddslagen avseende brottmål och speciallagstiftningen bedöms mer ingående i detaljmotiveringen till lagförslag nr 2.

Enligt *punkt 5* ska parterna föreskriva skyldighet att underrätta den behöriga myndigheten om överföringar som baserar sig på ad hoc- eller godkända standardiserade skyddsåtgärder samt på begäran om överföringar som baserar sig på ett särskilt intresse, ett berättigat intresse eller ett viktigt allmänt intresse. Motsvarande krav ingår i artikel 30 i dataskyddsförordningen och i 42–44 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 6* ska parterna föreskriva om rätt för tillsynsmyndigheten att begära att den person som överför personuppgifter visar att skyddsåtgärderna är effektiva eller att tvingande berättigade intressen föreligger och att tillsynsmyndigheten kan förbjuda, avbryta eller villkora sådana överföringar. I huvudsak motsvarande bestämmelser ingår i artiklarna 44–49 i dataskyddsförordningen och i 41–44 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

41-44 § i dataskyddslagen avseende brottmål tillämpas inte på behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. De nya leden 5 och 6 i artikel 14 i konventionen möjliggör emellertid undantag från bestämmelserna i dem i den nationella lagstiftningen i fråga om behandling av personuppgifter i anslutning till bland annat den nationella säkerheten och försvaret. Genomförandet av punkterna förutsätter inga materiella bestämmelser.

Enligt punkt 3 i artikel 17 i ändringsprotokollet innehåller artikeln de bestämmelser som för närvarande ingår i artikel 2 i tilläggsprotokollet. Enligt artikel 37.4 i ändringsprotokollet upphävs tilläggsprotokollet från och med den dag då ändringsprotokollet träder i kraft.

Artikel 18. Efter kapitel III i konventionen läggs ett nytt kapitel IV till med rubriken ”Tillsynsmyndigheter”.

Artikel 19. Den nya *artikel 15* innehåller bestämmelserna i artikel 1 i det gällande tilläggsprotokollet.

Bestämmelserna om tillsynsmyndigheter utvidgas. Enligt *punkt 1* ser parterna till att en eller flera myndigheter kontrollerar att bestämmelserna i konventionen respekteras. Enligt 8 § i dataskyddslagen och 45 § i dataskyddslagen avseende brottmål är dataombudsmannen den myndighet som övervakar att de författningarna och dataskyddsförordningen efterlevs. Dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål innehåller ingen hänvisning till dataskyddskonventionen. Inte heller den upphävda lagen om datasekretessnämnden och dataombudsmannen (389/1994) innehöll någon uttrycklig hänvisning. I praktiken har dock dataombudsmannen skött tillsynsuppgiften enligt konventionen med stöd av 38 § i den upphävda personuppgiftslagen, som innehöll en allmän hänvisning som behandling av personuppgifter med stöd av även annan lagstiftning. Dataombudsmannen övervakar direkt med stöd av dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål överföring av personuppgifter till länder utanför EU, bland annat till övriga parter i dataskyddskonventionen, trots att motsvarande uppgift inte har föreskrivits uttryckligt för dataombudsmannen i fråga om konventionen. Dataombudsmannen bör för tydlighetens skull också utses särskilt till den tillsynsmyndighet som avses i konventionen.

Enligt *punkt 2* ska myndigheterna ha rätt att undersöka att bestämmelserna respekteras och att bestämma om korrigerande åtgärder (*led a*), ha uppgifter i anslutning till gränsöverskridande överföring av personuppgifter, särskilt godkännande av standardiserade skyddsåtgärder (*led b*), och ha behörighet att fatta beslut som gäller brott mot bestämmelserna i konventionen (*led c*). I denna behörighet kan enligt *led c* ingå i synnerhet behörighet att besluta om administrativa påföljder. Enligt motiveringen till konventionen kan bestämmelserna i punkt 2 också tillämpas så att påföljden påförs av en behörig domstol, om en parts rättsordning inte möjliggör administrativa påföljder (punkt 119 i motiveringen). Enligt punkt 2 har tillsynsmyndigheten också behörighet att vara part i rättsliga förfaranden eller att för den behöriga rättsliga myndigheterna anmäla brott mot bestämmelserna i konventionen (*led d*), samt i uppgift att främja allmän kändedom om tillsynsmyndighetens uppgifter, behörighet och verksamhet, de registrerades rättigheter och personuppgiftsansvarigas och personuppgiftsbiträdens skyldigheter (*led e*).

Konventionen tillåter parterna spelrum när de organiserar tillsynsmyndighetens uppgifter och behörighet. Tillsynsmyndighetens befogenhet att ålägga den personuppgiftsansvarige korrigerande åtgärder kan omfatta olika åtgärder, såsom rättelse, radering eller utplåning av felaktiga personuppgifter eller personuppgifter som behandlats i strid med lag. Tillsynsmyndigheten kan utöva sina befogenheter på eget initiativ eller på den registrerades begäran, om denne inte själv kan utöva sina rättigheter. (Punkterna 119 och 121 i motiveringen) Bestämmelser som motsvarar de uppgifter och befogenheter som avses i punkt 2 i konventionen ingår i artiklarna 57 och 58 i dataskyddsförordningen, 15, 18, 22 och 24 § i dataskyddslagen och 46-48 § samt 51 och 52 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 3* ska de behöriga tillsynsmyndigheterna höras om förslag till lagstiftnings- och administrativa åtgärder som möjliggör behandling av personuppgifter. Motsvarande bestämmelser ingår i artikel 52.3 b i dataskyddsförordningen och i 53 § 2 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 4* ska varje behörig tillsynsmyndighet behandla framställningar och klagomål som gäller registrerades dataskydd samt informera de registrerade om hur behandlingen framskrider. Motsvarande bestämmelser ingår i artikel 57.1 f i dataskyddsförordningen och i 29 § 2 mom. och 46 § 1 mom. 7 punkten i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 5* agerar tillsynsmyndigheterna helt oberoende och opartiskt när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, och de får inte begära eller ta emot instruktioner. Motsvarande krav ingår i artikel 52.1-3 i dataskyddsförordningen och i 8 § 2 mom. i dataskyddslagen.

Enligt *punkt 6* säkerställer parterna att tillsynsmyndigheterna får de resurser de behöver för att utföra sina uppgifter effektivt och utöva sina befogenheter effektivt. Ett motsvarande krav ingår i artikel 52.4 i dataskyddsförordningen. I 9 § 1 mom. i dataskyddslagen föreskrivs om personalen vid dataombudsmannens byrå och i 12 § 1 mom. i den lagen om sakkunnignämnden.

Enligt *punkt 7* upprättar och publicerar varje tillsynsmyndighet regelbundet en rapport om sin verksamhet. Ett motsvarande krav ingår i artikel 59 i dataskyddsförordningen och 14 § 4 mom. i dataskyddslagen.

Enligt *punkt 8* ska tillsynsmyndigheternas medlemmar och personal hemlighålla information som de har eller haft åtkomst till vid utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter. Bestämmelser som tystnadsplikt för dataombudsmannen, biträdande dataombudsmannens och anställda vid dataombudsmannens byrå finns i 17 § i statstjänstemannalagen (750/1994) och i 23 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Enligt *punkt 9* ska tillsynsmyndigheternas beslut kunna överklagas i domstol. Bestämmelser om ändringssökande finns i artikel 78 i dataskyddsförordningen och 25 § i dataskyddslagen samt i 59 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt *punkt 10* har tillsynsmyndigheterna inte behörighet avseende databehandling som olika organ utför i sin dömande verksamhet. Enligt artikel 55.3 i dataskyddsförordningen ska tillsynsmyndigheterna inte vara behöriga att utöva tillsyn över domstolar som behandlar personuppgifter i sin dömande verksamhet. Enligt 45 § i dataskyddslagen avseende brottmål tillämpas bestämmelserna om tillsyn i lagen inte på domstolarna, justitiekanslern i statsrådet och riksdagens justitieombudsman.

Den gällande punkt 5 i tilläggsprotokollet utgår. Punkten innehåller bestämmelser om tillsynsmyndigheternas samarbete som tas in i den nya artikel 17.

Artikel 20. Kapitlen IV–VII i konventionen omnumreras till kapitlen V–VIII (punkt 1). Rubriken för kapitel V i konventionen ersätts med rubriken ”Samarbete och ömsesidigt bistånd” (punkt 2). Till konventionen läggs en ny artikel 17 och artiklarna 13–27 omnumreras till artiklarna 16–31 (punkt 3).

Artikel 21. Rubriken för artikel 13 (den nya *artikel 16*) i konventionen ersätts med rubriken ”Utseende av tillsynsmyndigheter”. *Punkt 1* i den omnumrerade artikel 16 motsvarar

innehållsmässigt den gällande biståndsskyldigheten mellan parterna vid genomförandet av konventionen, men dessutom tillfogas en uttrycklig samarbetskyldighet. Skyldigheter för parterna att utse och meddela myndigheter som motsvarar *punkt 2* ingår i den gällande konventionen och artikel 16 innehåller inga nya skyldigheter. Behovet av att utse en myndighet i den nationella lagstiftningen förklaras mer ingående i samband med artikel 15 samt i motiveringen till lagförslag nr 1.

Artikel 22. Till konventionen läggs en *ny artikel 17*, som gäller tillsynsmyndigheternas samarbetsformer. Artikeln ersätter artikel 1.5 i tilläggsprotokollet, men bestämmelserna i den nya artikeln är mera detaljerade. Enligt *punkt 1* samarbetar tillsynsmyndigheterna i den mån det behövs för att utföra deras uppgifter och utöva deras befogenheter, särskilt genom att bistå varandra genom att utbyta upplysningar (led a), samordna sina undersökningar eller ingripanden eller genomföra gemensamma operationer (led b) och lämna ut upplysningar och handlingar om sin lagstiftning och administrativa praxis som gäller dataskydd (led c). De upplysningar som lämnas ut får enligt *punkt 2* inte innehålla personuppgifter som behandlas, om inte personuppgifterna är väsentliga för arbetet eller om inte den registrerade har gett sitt samtycke till att personuppgifterna lämnas ut. Samtycket ska vara uttryckligt, specificerat, fritt och informerat. Enligt *punkt 3* bildar tillsynsmyndigheterna ett nätverk för att sköta sitt samarbete och sina uppgifter enligt artikeln.

Bestämmelserna i artikeln påverkar inte samarbetet mellan EU:s dataskyddsmyndigheter, som bedrivs i enlighet med dataskyddsförordningen inom ramen för Europeiska dataskyddsstyrelsen. Tillsynsmyndigheternas samarbete enligt dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål omfattar endast samarbete med EU-staternas myndigheter. De konventionsbestämmelser som gäller tillsynsmyndigheternas samarbete är dock i kraft som sådana med stöd av 1 § i lagförslag nr 1, och de tillämpas på samarbete som bedrivs med andra än EU-staternas myndigheter. På dataombudsmannens rätt att lämna ut sekretessbelagda upplysningar till utländska myndigheter tillämpas 30 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Upplysningar får lämnas ut på samma villkor som upplysningar med stöd av 29 § får lämnas ut till finska myndigheter. Bestämmelserna i lagen motsvarar kraven i konventionen.

Utöver riksdagsarbetet är dataombudsmannens befogenheter begränsade i den mån det är fråga om behandling av personuppgifter som utförs av domstolarna, statsrådets justitiekansler och riksdagens justitieombudsman. I dataskyddslagen avseende brottmål har dataombudsmannens internationella befogenheter dessutom begränsats i den mån det är fråga om behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. 54 § i dataskyddslagen avseende brottmål tillämpas inte på behandling av personuppgifter som avses i 1 § 2 mom. i den lagen. Begränsningar som gäller tillsyn kan påverka tillsynsmyndigheternas samarbete i den mån som den behandling av personuppgifter som omfattas av begränsningarna är förenad med gränsöverskridande överföring av personuppgifter. Begränsningarna är dock förenliga med konventionen.

Artikel 23. Rubriken för artikel 14 (den *nya artikel 18*) i konventionen ersätts med rubriken ”Bistånd till registrerade personer” och *punkt 1* i artikeln ändras så att parterna ska bistå en registrerad oberoende av hans eller hennes nationalitet eller hemvist att utöva sina rättigheter enligt konventionen. Även om det är fråga om en skyldighet som ålagts parterna, ansvarar tillsynsmyndigheterna för det praktiska biståndet. Den upphävda personuppgiftslagen begränsade inte dataombudsmannens befogenheter på basis av den registrerades hemvist eller nationalitet, utan gällde sådan behandling av personuppgifter där den registeransvariges verksamhetsställe var beläget inom finskt territorium eller i övrigt stod under finsk jurisdiktion. Inte heller dataskyddslagen begränsar dataombudsmannens befogenheter på basis av den registrerades hemvist eller nationalitet. Den gällande dataskyddskonventionen förutsätter redan att registrerade som är bosatta utomlands

ska bistås. Ändringarna av punkt 1 innebär således inga innehållsmässiga utvidgningar i finsk lagstiftning. I de övriga punkterna i artikeln företas tekniska ändringar som motsvarar de ändrade definitionerna, men innehållet i punkterna förblir i övrigt oförändrat. Enligt motiveringen kan de registrerade utöva sina rättigheter antingen direkt eller via tillsynsmyndigheten. Registrerade som befinner sig utomlands kan också att möjlighet att utöva sina rättigheter via en diplomatisk beskickning eller ett konsulat. (Punkterna 145 och 146 i motiveringen)

Artikel 24. Rubriken för artikel 15 (den nya *artikel 19*) ersätts med rubriken ”Skyddsåtgärder”. I artikeln begränsas utnyttjandet av uppgifter som tillsynsmyndigheten tagit emot till att gälla de uppgifter som nämns i framställningen (*punkt 1*) samt tillsynsmyndighetens framställning om bistånd åt en registrerad person till situationer där den registrerade har gett sitt samtycke till det (den omnumrerade *punkt 2*). Ordalydelsen i punkt 1 och punkt 3 (den nya punkt 2) i artikeln förenklas, men innehållet förändras inte. Den gällande punkt 2 i artikeln utgår, som gäller sekretess för tillsynsmyndighetens anställda. En motsvarande bestämmelse har tagits in i artikel 15.8.

Artikel 25. I rubriken för och *led a* i artikel 16 (den nya *artikel 20*) i konventionen företas tekniska justeringar. *Led b* i artikeln förblir oförändrat. I *led c* görs en begreppsmässig precisering, enligt vilken tillsynsmyndigheten får vägra att efterkomma en framställning om samarbete enligt artikel 17, om den skulle strida mot den nationella säkerheten hos den part som har utsett tillsynsmyndigheten. Det begrepp som använts i det gällande ledet i konventionen är säkerhet.

Artikel 26. I rubriken för samt *punkterna 1 och 3* i artikel 17 (den nya *artikel 21*) företas tekniska ändringar. Innehållet i artikeln ändras inte, men förutom ömsesidigt bistånd nämns samarbete mellan tillsynsmyndigheterna uttryckligen i ordalydelsen.

Artikel 27. Rubriken för kapitel V (det nya kapitel VI) i konventionen ändras till ”Konventionskommitté”.

Artikel 28. Den rådgivande kommitté som nämns i *punkt 1* i artikel 18 (den nya *artikel 22*) i konventionen ersätts med termen ”konventionskommittén”. Motsvarande ändring företas i *punkt 3*. Punkt 3 i artikeln ändras dessutom så att konventionskommittén kan med två tredjedelars majoritet av företrädarna för parterna inbjuda en observatör att låta sig företrädas på kommitténs möten. Enligt den gällande punkten förutsätts ett enhälligt beslut för att inbjuda en observatör.

Till artikeln läggs en *ny punkt 4*, enligt vilken en part som inte är medlem i Europarådet deltar i finansieringen av konventionskommitténs verksamhet i enlighet med sådana detaljerade regler som ministerkommittén fastställer genom överenskommelse med den parten.

Artikel 29. I det inledande stycket i artikel 19 (den nya *artikel 23*) i konventionen ersätts den rådgivande kommittén med termen ”konventionskommittén”. Innehållet i leden a-d förblir i huvudsak oförändrat. I *led a* ersätts kommitténs rätt att lägga fram förslag med rätt att lägga fram rekommendationer för att underlätta tillämpningen av konventionen. Enligt *led d* ska kommittén dessutom ha rätt att på eget initiativ yttra sig om tolkningen eller tillämpningen av konventionen. Enligt det gällande ledet yttrar sig kommittén på begäran av en part, och det gäller endast tillämpning av konventionen. Enligt motiveringen har man genom ändringen beaktat att behandlingen av personuppgifter, som konventionen gäller, hela tiden utvecklas, varför det är möjligt att frågor väcks också om konventionens betydelse vid sidan av frågor om den praktiska tillämpningen (*punkt 157*).

Till artikeln läggs nya led (e–i), genom vilka konventionskommittén ges nya uppgifter. Enligt det *nya led e* utarbetar kommittén före varje ny anslutning till konventionen för ministerkommittén ett yttrande om nivån på skyddet för personuppgifter i den kandidat som vill ansluta sig och rekommenderar vid behov åtgärder för att uppnå överensstämmelse med bestämmelserna i konventionen. För den gällande konventionens del har man iakttagit en praxis där Europarådets ministerkommitté beslutar om en stat utanför Europarådet ska inbjudas att ansluta sig till konventionen och inhämtar rådgivande kommitténs yttrande före det. För utlåtandet har varje stat som är företrädd i kommittén särskilt ombetts att ge sin syn på om den stat som vill ansluta sig har genomfört de lagstiftningsåtgärder som behövs för att efterleva konventionen. Praxis motsvarar andra förfaranden enligt Europarådets konventioner, eftersom konventionen gör det möjligt för en stat utanför Europarådet att ansluta sig, men den nuvarande kommitténs roll är inte lika betydande som den blir när ändringarna i dataskyddskonventionen träder i kraft. Till skillnad från gällande praxis får kommittén i och med de nya befogenheterna en nyckelroll när det gäller att bedöma om en stat som vill ansluta sig uppfyller nivån på tillfredsställande dataskydd.

Enligt det *nya led f* kan kommittén på begäran av en stat eller internationell organisation bedöma om den nivån på skyddet för personuppgifter som den erbjuder är förenlig med bestämmelserna i konventionen och kan vid behov rekommendera åtgärder för att uppnå överensstämmelse med bestämmelserna i konventionen.

Enligt det *nya led g* kan kommittén utveckla eller godkänna modeller för standardiserade skyddsåtgärder enligt artikel 14.

Enligt det *nya led h* bedömer kommittén hur parterna har genomfört konventionen och rekommendera åtgärder ifall en part inte efterlever konventionen. Förfarandet förklaras mera ingående i samband med artikel 30 i protokollet.

Enligt det *nya led i* underlättar kommittén vid behov förlikning för att lösa alla problem i anslutning till tillämpningen av konventionen. Enligt motiveringen ska konventionskommittén vid tvister försöka hitta en lösning med hjälp av förhandlingar eller andra förlikningsförfaranden (punkt 165).

Artikel 30. Texten i artikel 20 (den *nya artikel 24*) i konventionen ersätts med ny. *Led 1* i artikeln ändras så att konventionskommittén sammanträder minst en gång om året. Enligt den gällande punkten ska kommittén hålla möte åtminstone vartannat år. Den ändrade punkten torde emellertid inte medföra just några ändringar i kommitténs nuvarande praxis, då den på senare tid har hållit möte två gånger om året. Den gällande *punkt 2* i artikeln utgår. Den gällande *punkt 3* omnumreras till *punkt 2*, men dess innehåll ändras inte, endast kommitténs namn.

Till artikeln läggs en *ny 3 punkt*, enligt vilken konventionskommittén omröstningsarrangemang fastställs i de grunder för arbetsordningen som utgör bilaga till tilläggsprotokollet. När EU blir part i konventionen överlämnar EU ett meddelande där befogenhetsfördelningen mellan unionens och medlemsstaternas preciseras i den mån det är fråga om sådan behandling av personuppgifter som hör till konventionens tillämpningsområde. EU ska också underrätta Europarådets generalsekreterare om ändringar i befogenhetsfördelningen. (Punkt 160 i motiveringen)

Till artikeln läggs en *ny 4 punkt*, enligt vilken konventionskommittén utarbetar övriga grunder för sin arbetsordning och fastställer i synnerhet de bedömningsgrunder som avses i artikel 4.3 och artikel 23 e, f och h på objektiva kriterier. Dessa förfaranden gäller bedömning av om nivån på dataskyddet hos stater eller internationella organisationer som ansluter sig är tillfredsställande samt av effektiviteten hos parternas lagstiftning för att genomföra konventionen.

Kommitténs nya befogenheter att bedöma effektiviteten hos lagstiftningsåtgärderna i de stater och internationella organisationer som är parter innebär ett nytt slags bedömningsförfarande för att garantera att de dataskyddsprinciper som fastställts i konventionen genomförs och att parterna uppfyller kraven i den. (Punkt 162 i motiveringen) Uppföljningsförfarandet stärker samtidigt kommitténs befogenheter. Parterna är åter i enlighet med den ändrade artikel 4.3 i konventionen skyldiga att aktivt medverka i bedömningsförfarandet. För EU-staternas del riktar sig bedömningsförfarandet i praktiken mot både EU:s dataskyddslagstiftning och den nationella lagstiftning som kompletterar och genomför den. Bedömningen kan också gälla speciallagstiftning till exempel i den mån som man i speciallagstiftningen avviker från den registrerades rättigheter. Detta är av särskild betydelse för den lagstiftning som gäller behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten med beaktande av att den inte hör till tillämpningsområdet för EU:s dataskyddslagstiftning och Europeiska kommissionen har inte befogenheter att bedöma den inom ramen för bedömningen av innehållet i den lagstiftning som genomför EU-rätten.

Man har ännu inte fattat beslut om detaljerna i bedömnings- och uppföljningsförfarandet för konventionen. Konventionskommittén har befogenheter att besluta om dem när ändringsprotokollet har trätt i kraft. Kommittén ska dock direkt med stöd av bestämmelserna i protokollet ge rekommendationer om korrigerande av bestämmelserna eller förfaranden som eventuellt strider mot konventionen. I ljuset av tillgängliga uppgifter torde kommittén fästa uppmärksamhet vid både lagstiftningen och dess tillämpningspraxis. Även om det är fråga om rekommendationer och inte rättsligt bindande bestämmelser, kan de särskilt genom inverkan på anseendet antas ha positiv inverkan på uppfyllandet av dataskyddskraven och på så sätt torde bedömnings- och uppföljningsförfarandet inverkan på konventionens allmänna syfte att säkerställa en enhetlig nivå på dataskyddet hos parterna.

Artikel 31. I *punkterna 1,3 och 4* i artikel 21 (den nya *artikel 25*) i konventionen ändras kommitténs namn. Dessutom ändras *punkt 2* för att beakta att även internationella organisationer kan bli parter i konventionen vid sidan av stater.

Till artikeln läggs en *ny punkt 7*, enligt vilken ministerkommittén, efter att ha hört konventionskommittén, beslutar enhälligt att en enskild ändring i konventionen träder i kraft tre år efter det att ändringen har öppnats för godkännande, om inte någon part underrättar Europarådets generalsekreterare om att parten motsätter sig ikraftträdandet av ändringen. I det fallet träder ändringen i kraft den första dagen i månaden efter den då den part som meddelat att den motsätter sig ändringen har deponerat sitt godkännandeinstrument.

Artikel 32. *Punkt 1* i artikel 22 (den nya *artikel 26*) i konventionen ändras för att beakta att konventionen är öppen för undertecknande samt ratifikation eller godkännande för inte bara Europarådets medlemsstater utan också Europeiska unionen. I *punkt 3* ersätts termen ”medlemsstat” därför med termen ”part”.

Befogenhetsfördelningen mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater förklaras mer ingående i avsnitt 10.1.

Artikel 33. Rubriken för och texten i artikel 23 (den nya *artikel 27*) i konventionen ändras för att beakta att vid sidan av stater utanför Europarådet kan även internationella organisationer ansluta sig till konventionen. Dessutom ändras *punkt 1* så att konventionsparternas och konventionskommitténs roll stärks i förfarandet där ministerkommittén kan inbjuda en stat eller internationell organisation

att ansluta sig till konventionen. Europarådets ministerkommitté får, efter att ha hört parterna i konventionen och erhållit deras enhälliga samtycke samt med beaktande av ett yttrande som konventionskommitténs utarbetat i enlighet med artikel 23 e, inbjuda en stat, som inte är medlem av Europarådet, eller en internationell organisation att ansluta sig till konventionen genom ett beslut med sådan majoritet som föreskrivs i artikel 20 stycke d i Europarådets stadga och under förutsättning att samtliga företrädare för de fördragsslutande stater som är medlemmar i kommittén har röstat för beslutet.

Artikel 34. Artikel 24 (den nya *artikel 28*) i konventionen gäller förklaringar rörande konventionens geografiska tillämpning. *Punkterna 1 och 2* i konventionen ändras för att beakta att även Europeiska unionen och andra internationella organisationer kan vara parter i den ändrade konventionen.

Artikel 35. I det inledande stycket i artikel 27 (den nya *artikel 31*) ersätts termen ”stat” med termen ”part”. I *led c* ersätts dessutom hänvisningen ”artiklarna 22, 23 och 24” med hänvisningen ”artiklarna 26, 27 och 28”.

Artikel 36. *Undertecknande, ratificering och anslutning.* Enligt artikeln är protokollet öppet för undertecknande av de fördragsslutande staterna i konventionen. Det ratificeras eller godkänns. Ratificerings- och godkännandeinstrumenten deponeras hos Europarådets generalsekreterare. Sedan protokollet har öppnats för undertecknande och innan det träder i kraft ger varje annan stat sitt samtycke till att vara bunden av protokollet genom att ansluta sig till det. En stat kan inte bli part i konventionen utan att samtidigt ansluta sig till ändringsprotokollet.

Artikel 37. *Ikraftträdande.* Enligt *punkt 1* träder protokollet i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av tre månader efter den dag då alla parter i konventionen har uttryckt sin vilja att vara bundna av protokollet i enlighet med bestämmelserna i artikel 36.1.

I *punkt 2* sägs att om protokollet inte har trätt i kraft i enlighet med punkt 1, trädet det i kraft för de staters del som har uttryckt sin vilja att vara bundna av protokollet i enlighet med punkt 1 inom fem år efter det att det öppnades för undertecknande, förutsatt att protokollet har minst trettioåtta parter. Samtliga bestämmelser i den ändrade konventionen träder i kraft mellan parterna i protokollet genast när protokollet träder i kraft.

Enligt *punkt 3* kan en part i konventionen innan protokollet träder i kraft vid undertecknandet av detta protokoll eller när som helst senare avge en förklaring enligt vilken parten tillämpar bestämmelserna i protokollet temporärt, utan att detta påverkar bestämmelserna om ikraftträdande och anslutning för icke-medlemsstater eller internationella organisationer. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i protokollet endast med avseende på andra sådana parter i konventionen som har avgett en förklaring med samma innehåll. En sådan förklaring träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att Europarådets generalsekreterare har tagit emot förklaringen.

Enligt *punkt 4* upphävs tilläggsprotokollet när ändringsprotokollet träder i kraft. Bestämmelserna i tilläggsprotokollet ingår i artiklarna 14 och 15 i den ändrade konventionen.

Enligt *punkt 5* förlorar de ändringar i dataskyddskonventionen som ministerkommittén antog i Strasbourg den 15 juni 1999 sin betydelse när ändringsprotokollet träder i kraft.

Artikel 38. *Förklaringar som hänför sig till konventionen.* Enligt artikeln förfaller sådana gällande förklaringar enligt artikel 3 som gäller tillämpningsområdet när ändringsprotokollet träder i kraft.

Den ändrade konventionen innehåller inga bestämmelser om förklaringar med undantag av bestämmelserna om geografiska förklaringar enligt artikel 28. Om en part deponerar en förklaring i samband med undertecknandet, ratificeringen eller godkännandet är det alltså fråga om en tolkningsförklaring som inte grundar sig på bestämmelserna i konventionen. En tolkningsförklaring får inte utgöra en reservation.

Artikel 39. Reservationer. Enligt artikeln får inga reservationer göras mot bestämmelserna i protokollet. Inte heller den gällande konventionen eller den ändrade konventionen tillåter reservationer.

Artikel 40. Underrättelser. Enligt artikeln ska Europarådets generalsekreterare underrätta Europarådets medlemsstater och varje annan part i konventionen om varje undertecknande (*led a*), deponering av varje instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning (*led b*), dagen för ikraftträdande av protokollet enligt artikel 37 (*led c*) och varje annan handling, underrättelse eller meddelande som hänför sig till protokollet (*led d*).

Bilaga till protokollet. Grunder för konventionskommitténs arbetsordning. Ändringsprotokollet innehåller en bilaga. Bilagans rättsliga ställning framgår inte uttryckligen av texten i protokollet, men artikel 30.3 och 30.4 i protokollet antyder att bilagan är en oskiljaktig del av protokollet, för enligt punkt 3 fastställs omröstningsarrangemangen i de grunder för arbetsordningen som utgör bilaga och enligt punkt 4 utarbetar konventionskommittén övriga grunder för sin arbetsordning. Bilagan innehåller detaljerade bestämmelser om omröstning. Det finns också bestämmelser om situationer där organisationer för regional integration, såsom Europeiska unionen, utövar rösträtt i ärenden som faller inom deras befogenhet. Europeiska unionen kan utöva sin rösträtt ifall medlemsstaterna inte utöver sin egen rösträtt.

7 Motivering till bestämmelserna i lagförslagen

7.1 Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatiserad databehandling av personuppgifter

1 §. I 1 mom. ingår en sedvanlig blankettlagsbestämmelse, enligt vilken de bestämmelser i ändringsprotokollet som hör till området för lagstiftningen gäller som lag sådana Finland har förbundet sig till dem. Bestämmelserna i ändringsprotokollet motsvarar till största delen innehållet i den lagstiftning som ska tillämpas på behandlingen av personuppgifter på det sätt som förklaras mer ingående i motiveringen till artiklarna i protokollet. Ändringsprotokollets förhållande till grundlagen förklaras i det avsnitt som gäller behovet av riksdagens samtycke och lagstiftningsordningen.

I 2 mom. föreslås en materiell bestämmelse där dataombudsmannen utses till den myndighet som avses i artikel 15.1 i konventionen och som övervakar efterlevnaden av bestämmelserna. Den uttryckliga bestämmelsen är ny, men motsvarar nuvarande praxis. Bestämmelsen behövs, eftersom dataombudsmannen, som inrättats genom 8 § i dataskyddslagen, är enligt 8 § 1 mom. behörig att övervaka efterlevnaden av allmänna dataskyddsförordningen. Enligt 14 § 1 mom. i dataskyddslagen har dataombudsmannen också andra uppgifter och befogenheter som anges annanstans i lag. I den

gällande lagstiftningen föreskrivs det inte om tillsynsuppgiften enligt konventionen. I 38 § 3 mom. i den upphävda personuppgiftslagen ingick en allmän bestämmelse med stöd av vilken datasekretessnämnden och dataombudsmannen har kunnat utöva tillsyn också när personuppgiftslagen inte har tillämpats på behandlingen av personuppgifter. Med beaktande av ändringarna i lagstiftningen bör det föreskrivas uttryckligen om den tillsynsuppgift som baserar sig på konventionen.

2 §. Paragrafen innehåller en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse enligt vilken bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom förordning av statsrådet. Lagen avses träda i kraft senast samtidigt som Finland deponerar sitt ratifikationsinstrument hos Europarådets generalsekreterare.

7.2 Lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att 3 mom. ändras så att i momentet beaktas tillämpningen av den nya 44 a § som föreslås i 7 kap. på sådan behandling av personuppgifter som avses i 2 mom. I övrigt ska kapitlet inte heller i fortsättningen tillämpas på den aktuella behandlingen.

44 a §. Överföring av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. Genom den föreslagna nya paragrafen som fogas till 7 kap. genomförs i fråga om behandling av personuppgifter i samband med den nationella säkerheten och försvaret (*upprätthållandet av den nationella säkerheten*) den omnumrerade artikel 14.2-4 i dataskyddskonventionen, från vilken undantag inte är möjliga med stöd av den omnumrerade artikel 11. I fråga om punkterna 5 och 6 i artikeln är det däremot möjligt att föreskriva om undantag bland annat på grund av den nationella säkerheten och försvaret. I dataskyddslagen avseende brottmål har dataombudsmannens befogenheter ändå inte begränsats till den del det är fråga om befogenheter enligt punkterna 5 och 6.

Punkterna 2-4 i artikeln gäller överföring av personuppgifter till länder utanför konventionen. Till skillnad från konventionen föreslås emellertid att kraven genomförs så att de gäller alla tredjeländer utanför Europeiska unionen samt internationella organisationer, och i bestämmelserna används samma terminologi som i övriga bestämmelser i 7 kap. Punkt 1 i artikeln möjliggör en sådan lösning. Med stöd av punkten i fråga tillämpas i Europeiska unionens medlemsstater i stället för artikel 1 harmoniserade bestämmelser som är bindande för medlemsstaterna och med stöd av vilka stater utanför EU inte kan jämföras med medlemsstaterna vad gäller adekvat skydds nivå. De bestämmelser i den upphävda personuppgiftslagen som gällde överföring av personuppgifter utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hade också till skillnad från personuppgiftsdirektivets tillämpningsområde utvidgats till att i Finland gälla alla personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden, och har således berört även de myndigheter som svarar för upprätthållandet av den nationella säkerheten. Kraven i ändringsprotokollet till konventionen är emellertid inte lika detaljerade som de gällande bestämmelserna i dataskyddslagen avseende brottmål, genom vilka kraven i dataskyddsdirektivet avseende brottmål genomförs.

Det finns två alternativa sätt att genomföra konventionsändringarna i en allmän lag, antingen att utvidga bestämmelserna i 7 kap. i den gällande dataskyddslagen avseende brottmål till att gälla även upprätthållandet av den nationella säkerheten eller specialbestämmelser om saken. För en utvidgning av de gällande bestämmelserna talar det faktum att även kraven i det upphävda personuppgiftsdirektivet gällde i Finland all behandling av personuppgifter. Å andra sidan vore det

problematiskt att utvidga bestämmelserna om utlämnande av personuppgifter i EU:s dataskyddslagstiftning till att gälla en enskild EU-stats myndigheter med ansvar för upprätthållandet av den nationella säkerheten eftersom de andra EU-staternas lagstiftning om myndigheter kan ha mycket varierande innehåll. En delvis utvidgning av bestämmelserna vore åter lagstiftningstekniskt besvärligt. Av denna orsak föreslås en separat paragraf i lagen, genom vilken kraven på överföring av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten genomförs på den nivå de har i den ändrade konventionen.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs om de allmänna förutsättningarna för att överföra personuppgifter till tredjeländer när det är fråga om behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten, samt om undantag från dem. Bestämmelserna motsvarar de viktigaste kraven i 22 och 23 § i den upphävda personuppgiftslagen. Genom de föreslagna bestämmelserna börjar behandlingen av personuppgifter hos personuppgiftsansvariga som ansvarar för upprätthållandet av den nationella säkerheten motsvara de internationella minimikraven, men de får större spelrum än de behöriga myndigheterna i brottmål. I de grunder för undantag som gäller överföring av personuppgifter beaktas dessutom arten av den verksamhet som bedrivs av de myndigheter som tillämpar dem.

Enligt *1 mom.* får personuppgifter överföras till tredjeländer och internationella organisationer vid upprätthållandet av den nationella säkerheten endast om staten eller organisationen i fråga tryggar en adekvat nivå på dataskyddet. Momentet motsvarar 22 § 1 mom. i den upphävda personuppgiftslagen.

I enlighet med *2 mom.* ska vid bedömningen av huruvida nivån på dataskyddet är adekvat i enlighet med ändringsprotokollet hänsyn tas till den gällande lagstiftningen i landet eller organisationen i fråga och ett bilateralt eller multilateralt internationellt avtal som är bindande för den personuppgiftsansvariga som lämnar ut uppgifter och för landet eller organisationen i fråga. Överföringen kan alternativt basera sig på standardiserade skyddsåtgärder som är tillämpliga på situationen i fråga eller allmänt, och som är bindande för parterna i överföringen. De ska basera sig på ett rättligt bindande dokument.

De myndigheter som ansvarar för upprätthållandet av den nationella säkerheten kan med stöd av *3 mom.* överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation också när skyddsåtgärder enligt 1 och 2 mom. som påvisar en adekvat nivå på dataskyddet inte föreligger. Överföring av personuppgifter som sker med stöd av momentet ska vara nödvändig för att skydda den registrerades berättigade och tungt vägande intresse i ett enskilt fall eller för att förhindra ett överhängande och allvarligt hot som riktas mot den nationella säkerheten eller trygga ett tungt vägande allmänt intresse som baserar sig på lag. Den registrerades berättigade och tungt vägande intresse täcker vitala intressen såsom skydd av liv, men kan också vara något annat tungt vägande intresse. När andra tungt vägande allmänna intressen tillåts utöver överhängande och allvarligt hot mot den nationella säkerheten handlar det i praktiken om en vid undantagsgrund som täcker bland annat de grunder för utlämnande av uppgifter som avses i speciallagstiftningen om behöriga myndigheter, men tilläggsriteriet är att det ska föreskrivas om saken i lag. I fråga om vartdera kriteriet för utlämning av personuppgifter i undantagsfall bör man emellertid lägga märke till att de gäller endast enskilda fall och i regel förutsätt garantier för en adekvat nivå på dataskyddet. Dessutom förutsätts att överföringen av personuppgifter är nödvändig med beaktande av att de personuppgifter som överlämnas inte preciseras i paragrafen. Kriterierna för utlämnande av personuppgifter baserar sig på ändringsprotokollets bestämmelser, med undantag av den omnumrerade artikel 14.4 a och d, som inte föreslås bli genomförda därför att kriterier för utlämnande av personuppgifter som motsvarar dessa led inte heller ingår i 43 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Förslaget till 44 a § är en allmän bestämmelse som är tillämplig på personuppgifter i anslutning till upprätthållandet av den nationella säkerheten. I enlighet med 2 § i dataskyddslagen avseende brottmål är det möjligt att i speciallagstiftning ta in bestämmelser som avviker från den föreslagna paragrafen, förutsatt att de uppfyller kraven i ändringsprotokollet. Dataskyddslagen avseende brottmål kompletterar lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten (332/2019) och lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019) vad gäller utlämnande av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. Vardera lagen gör det möjligt att trots sekretessbestämmelserna lämna ut personuppgifter ur skyddspolisens och Försvarsmaktens personregister.

7.3 Lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten

2 §. Förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att i paragrafen hänvisas till 41-44 § i dataskyddslagen avseende brottmål i stället för till 7 kap. i den lagen. Det är fråga om en teknisk ändring genom vilken ändringarna i dataskyddslagen avseende brottmål tas i beaktande.

7.4 Lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet

31 §. Övrigt utlämnande av personuppgifter till utlandet. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att i paragrafen hänvisas till 41-44 § i dataskyddslagen avseende brottmål i stället för till 7 kap. i den lagen. Det är fråga om en teknisk ändring genom vilken ändringarna i dataskyddslagen avseende brottmål tas i beaktande.

46 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att i paragrafen hänvisas till 41-44 § i dataskyddslagen avseende brottmål i stället för till 7 kap. i den lagen. Det är fråga om en teknisk ändring genom vilken ändringarna i dataskyddslagen avseende brottmål tas i beaktande.

7.5 Lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet

38 §. Övrigt utlämnande av uppgifter till utlandet. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att i paragrafen hänvisas till 41-44 § i dataskyddslagen avseende brottmål i stället för till 7 kap. i den lagen. Det är fråga om en teknisk ändring genom vilken ändringarna i dataskyddslagen avseende brottmål tas i beaktande.

8 Ikraftträdande

Ändringsprotokollet är öppet för undertecknande av parterna i konventionen, och det förutsätter dessutom ratificering eller godkännande. Efter det att protokollet har öppnats för undertecknande

och innan det träder i kraft kan stater utanför Europarådet bli parter i protokollet genom att ansluta sig till det. En stat som står utanför konventionen kan inte bli part i konventionen utan att samtidigt ansluta sig till protokollet.

Ändringsprotokollet träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader efter det att alla parter i konventionen har uttryckt sin vilja att vara bundna av protokollet genom att antingen ratificera eller godkänna det. Om protokollet inte har trätt i kraft inom fem år efter det att det öppnades för undertecknande, träder protokollet i kraft när minst 38 parter har uttryckt sin vilja att vara bundna av det. Bestämmelserna i den ändrade konventionen har direkt rättsverkan mellan parterna i protokollet från och med ikraftträdandet.

Ändringsprotokollet gör det möjligt för Europeiska unionen att bli part i den ändrade dataskyddskonventionen efter det att protokollet har trätt i kraft. Till följd av Europeiska unionens och medlemsstaternas delade befogenhet (se närmare avsnitt 13.1) bemyndigade Europeiska unionens råd genom sitt beslut den 9 april 2019 medlemsstaterna att ratificera ändringsprotokollet i unionens intresse i den mån konventionens bestämmelser faller inom unionens behörighetsområde. Regeringens mål är en så snabb ratificering som möjligt efter det att riksdagen har godkänt ändringsprotokollet i den mån det faller inom Finlands befogenhet samt de lagförslag som ingår i propositionen.

9 Ålands lagtings samtycke

Bestämmelser om landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet finns i 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Bestämmelser om rikets lagstiftningsbehörighet finns i 27 § i den lagen. Största delen av den lagstiftning som varit föremål för bedömning i samband med beredningen av regeringens proposition hör till rikets lagstiftningsbehörighet och den tillämpas som sådan på Åland. Åland har dock lagstiftningsbehörighet i synnerhet i den mån det är fråga om näringsverksamhet med beaktade av vad som föreskrivs i 11 §, 27 § 2, 4, 9, 12–15, 17–19, 26, 27, 29–34, 37 och 40 punkten samt 29 § 1 mom. 3–5 punkten, dock så att även lagtinget har behörighet att vidta åtgärder för att främja sådan näringsverksamhet som avses i de nämnda punkterna, för beläggande med straff och storleken av straff inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet, samt för utsättande och utdömmande av vite samt användning av andra tvångsmedel inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet.

Skyddet för personuppgifter som innehas av landskapet Åland och kommunerna har inom lagstiftningskontrollen över landskapslagarna enligt 19 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) ansetts höra till landskapets lagstiftningsbehörighet med stöd av 18 § 1 och 4 punkten i självstyrelselagen. Allmänna dataskyddsförordningen gäller frågor som hör till landskapets Ålands lagstiftningsbehörighet i den mån som det skydd för personuppgifter som avses i förordningen hänför sig till frågor och verksamhetsområden som nämns i 18 § 1 och 4 punkten i självstyrelselagen. På motsvarande sätt har man i fråga om Ålands polismyndighets behandling av personuppgifter ansett att lagstiftningsbehörigheten är delad så att Åland har lagstiftningsbehörighet när det gäller upprätthållandet av allmän ordning och säkerhet.

Lagtinget har den 21 november 2018 antagit nya landskapslagar som kompletterar EU:s allmänna dataskyddsförordning i landskapet. Republikens president stadfäste landskapslagarna den 15 mars 2019, inklusive en ny lag om dataskydd inom Ålands landskaps- och kommunalförvaltning

(*Landskapslag om dataskydd inom landskaps- och kommunalförvaltningen*), med undantag av vissa bestämmelser. Ålands lagting har antagit nya landskapslagar den 10 april 2019, genom vilka de landskapslagar som gäller polisen upphävs (*landskapslagen (1999:50) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om personuppgifter; landskapslagen (1999:49) om polisens grundregister*) och dataskyddslagen avseende brottmål och lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019) sätts i kraft på Åland. Republikens president stadfäste landskapslagarna den 9 augusti 2019.

Ändringsprotokollet innehåller bestämmelser som hör till området för landskapet Ålands lagstiftning och således faller inom landskapets behörighetsområde. Dessa bestämmelser träder enligt 59 § 1 mom. i självstyrelselagen i kraft i landskapet endast om lagtinget ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft i Finland.

10 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

10.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Enligt 95 § 1 mom. i grundlagen sätts de bestämmelser i fördrag och andra internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen i kraft genom lag. I övrigt sätts internationella förpliktelser i kraft genom förordning.

Bestämmelser i ett fördrag eller en internationell förpliktelse ska anses höra till området för lagstiftningen om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, om det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om den sak som bestämmelsen avser eller om det finns gällande bestämmelser i lag om den sak som bestämmelsen avser eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om den i lag. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse står i strid med eller harmonierar med en bestämmelse som utfärdats genom lag i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 19/2010 rd).

Bestämmelserna i ändringsprotokollet till dataskyddskonventionen gäller skyddet för personuppgifter, som det enligt 10 § 1 mom. utfärdas närmare bestämmelser om genom lag. Genom protokollet ändras den gällande dataskyddskonventionens bestämmelser i stor utsträckning. Ändringarna gäller bestämmelser som handlar om konventionens syfte (artikel 1), definitioner (artikel 2), tillämpningsområde (artikel 3), grundläggande principer för behandlingen av personuppgifter (kapitel II) inklusive den registrerades rättigheter, gränsöverskridande överföring av personuppgifter (kapitel III) och tillsynsmyndigheter (kapitel IV), samarbete mellan parterna (kapitel V) och konventionskommittén (kapitel VI), och dessutom har det företagits ändringar i bestämmelserna om ändring av konventionen (kapitel VII) och i slutbestämmelserna (kapitel VIII).

Grundlagsutskottet brukar också utgå från att riksdagen genom sitt explicita beslut ger sitt samtycke till reservationer, uttalanden och förklaringar som påverkar innehållet i en för Finland bindande

internationell förpliktelse eller förpliktelsens omfattning i relation till själva konventionerna (GrUU 16/2005 rd, GrUB 2/2008 rd, GrUU 19/2010 rd och GrUU 29/2010 rd).

Den ändrade konventionen tillåter inga reservationer. Däremot kan med stöd av artikel 28 i konventionen en stat, Europeiska unionen eller en annan internationell organisation vid undertecknandet av konventionen eller vid deponeringen av instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning närmare ange det eller de områden beträffande vilka konventionen ska tillämpas.

Ändringsprotokollet innehåller inga andra bestämmelser om förklaringar. I samband med ratificeringen av protokollet är det i enlighet med allmän fördragsrätt emellertid möjligt att avge en tolkningsförklaring som inte grundar sig på bestämmelser i konventionen, förutsatt att förklaringen inte utgör en sådan reservation som förbjuds i konventionen eller ändrar konventionens rättsverkan. I samband med ratificeringen föreslås att en förklaring som gäller artikel 3.1 i konventionen avges, där det preciserar på vilket sätt begreppet den offentliga sektorn ska tolkas i Finland när konventionen tillämpas.

Med blandade avtal avses avtal där såväl Europeiska unionen som en eller flera medlemsstater är part. Med blandat avtal jämföras även sådana avtal där unionen inte kan vara part, men där de medlemsstater som är part handlar på unionens vägnar (GrUU 16/2004 rd). Riksdagen godkänner av hävd sådana blandade avtal men bara till den del de ingår i Finlands behörighet (GrUU 16/2004 rd, GrUU 6/2005 rd, GrUU 56/2010 rd och GrUU 62/2010 rd).

Grundlagsutskottet har ansett det viktigt att propositioner om fördrag som involverar delad behörighet för unionen och medlemsstaterna måste beredas med tillbörlig hänsyn till behörighetsfördelningen. Av propositionerna ska det framgå till vilka delar fördragen ingår i Finlands behörighet (GrUU 6/2001 rd, GrUU 6/2005 rd och GrUU 62/2010 rd).

Bestämmelser om unionens interna befogenhet i ärenden som gäller skydd av personuppgifter finns i artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan FEUF. Enligt punkt 2 i artikeln ska Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

Avdelning V kapitel 2 artikel 39 i fördraget om Europeiska unionen, nedan FEU, gäller skyddet av personuppgifter inom området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. I artikeln finns en rättslig grund för beslut av rådet där bestämmelser om skydd för enskilda personer fastslås i enlighet med artikel 16 i FEUF när det gäller behandlingen av personuppgifter i medlemsstaternas myndigheter när dessa utövar verksamhet som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken liksom bestämmelser som gäller den fria rörligheten för sådana uppgifter.

Enligt artikel 4.1 i FEUF ska unionen ha delad befogenhet med medlemsstaterna om den genom fördragen tilldelas en befogenhet som inte omfattas av de områden som avses i artiklarna 3, där unionen har exklusiv befogenhet, och 6, där unionen har befogenhet att vidta åtgärder för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder. Av de ovan presenterade bestämmelserna i fördragen följer att Europeiska unionen och medlemsstaterna har delad befogenhet på det område som ändringsprotokollet täcker.

Unionen har använt sin interna befogenhet med stöd av artikel 16 i FEUF i fråga om behandling av personuppgifter som utförts hos unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna. Allmänna dataskyddsförordningen och dataskyddsdirektivet avseende brottmål trädde i kraft den 5 maj 2016. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter trädde i kraft den 11 december 2018. Bestämmelser om behandling av personuppgifter ingår också i EU:s speciallagstiftning om myndigheter och datasystem.

Enligt artikel 2 i allmänna dataskyddsförordningen ska förordningen inte tillämpas på behandling av personuppgifter som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten, som medlemsstaterna utför när de bedriver verksamhet som omfattas av avdelning V kapitel 2 i EUF, eller som en fysisk person utför som ett led i verksamhet av rent privat natur eller som har samband med hans eller hennes hushåll. Allmänna dataskyddsförordningen är inte tillämplig på behandling av personuppgifter i den mån den hör till tillämpningsområdet för dataskyddsdirektivet avseende brottmål, och inte på lagstiftning som är tillämplig på den behandling av personuppgifter som sker i EU:s institutioner, organ och byråer.

Dataskyddsdirektivet avseende brottmål är inte heller tillämpligt på sådan behandling av personuppgifter som utförs i samband med verksamhet som inte hör till tillämpningsområdet för unionsrätten, eller som sker i EU:s institutioner, organ och byråer.

Rådet har tills vidare inte fattat några beslut enligt avdelning V kapitel 2 artikel 39 i FEU om skydd för personuppgifter inom området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Unionen har med stöd av det som redogjorts ovan befogenhet att godkänna de bestämmelser i protokollet som avser ärenden där unionen har använt sin interna befogenhet. I övrigt faller bestämmelserna i ändringsprotokollet inom Finlands befogenhet.

Unionen kan inte underteckna eller ratificera ändringsprotokollet, eftersom det bestäms i dataskyddskonventionen att endast stater är parter i den. Europeiska unionens råd har den 9 april 2019 bemyndigat medlemsstaterna att ratificera ändringsprotokollet i unionens intresse i den mån konventionens bestämmelser faller inom unionens behörighetsområde.

10.2 Behandlingsordning

De föreslagna lagändringarna är av betydelse med avseende på skyddet för privatlivet, som tryggas i 10 § i grundlagen. Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Om man ser till skyddet för personuppgifter har grundlagsutskottet ansett det viktigt att reglera åtminstone syftet med registreringen av uppgifterna, uppgifternas innehåll, det tillåtna användningsändamålet inklusive rätten att överlåta registrerade uppgifter, den tid uppgifterna finns kvar i registret och den registrerades rättsskydd. Dessutom ska regleringen av dessa faktorer på lagnivå vara heltäckande och detaljerad. (GrUU 14/2018 rd, s. 2-3, GrUU 1/2018 rd, s. 2 och GrUU 14/1998 rd, s. 2).

Skyddet enligt 10 § i grundlagen kompletteras av skyddet för privatlivet enligt artikel 8 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) samt av respekten för privatlivet i artikel 7 och skyddet av personuppgifter i artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt artikel 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska varje begränsning i utövningen av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter. I artikel 52.3 i stadgan om de grundläggande rättigheterna sägs att i den mån som denna stadga omfattar rättigheter som motsvarar sådana som garanteras av Europakonventionen ska de ha samma innebörd och räckvidd som i konventionen. EU-domstolens domar bestämmer det centrala innehållet i skyddet för privatlivet och personuppgifter i dessa avseenden. Likaså har artikel 8 Europakonventionen ansetts täcka även skyddet för personuppgifter i Europadomstolens rättspraxis.

I en konstitutionell bedömning ska enligt grundlagsutskottet tyngdpunkten ligga på en innehållslig analys av bestämmelserna om skyddet och behandlingen av personuppgifter. Det relevanta i en konstitutionell analys av användningen av det nationella handlingsutrymmet är dels de innehållsliga krav som ställs av skyddet för privatlivet och personuppgifter, dels relationen mellan skyddet för övriga informationsrelaterade grundläggande fri- och rättigheter och skyddet för privatlivet och personuppgifter. Dessutom finns det konstitutionella frågor relaterade till garantierna för rättssäkerhet och god förvaltning, som kräver nationell lagstiftning (se GrUU 14/2018 rd, s. 7). Grundlagsutskottet understryker att skyddet för privatlivet och personuppgifter inte har företräde framför andra grundläggande fri- och rättigheter (se GrUU 14/2018 rd, s. 8). Analysen går ut på att samordna och avväga två eller flera bestämmelser om de grundläggande fri- och rättigheterna (se t.ex. GrUU 54/2014 rd, s. 2/II, GrUU 10/2014 rd, s. 4/II).

Grundlagsutskottet menar att bestämmelserna om behandling av personuppgifter fortfarande bör analyseras utifrån utskottets tidigare praxis med fokus på exakta och heltäckande bestämmelser på lagnivå i en regleringskontext där det finns ett känsligt samband med de grundläggande fri- och rättigheterna. Utskottet har å andra sidan också påpekat att bestämmelserna om behandling av personuppgifter är tungrodda och komplicerade (se GrUU 14/2018 rd, s. 6-7 samt t.ex. GrUU 31/2017 rd, s. 4 och GrUU 71/2014 rd, s. 3). Utskottet har påmint om att det inte finns något hinder för att kraven på räckvidd för, exakthet hos och noggrann avgränsning av bestämmelser om skyddet för personuppgifter till vissa delar kan uppfyllas genom en allmän nationell lag utanför tillämpningsområdet för dataskyddsförordningen (GrUU 14/2018 rd, s. 6-7; se även GrUU 31/2017 rd, s. 3—4, GrUU 5/2017 rd, s. 9, GrUU 38/2016 rd, s. 4). Utskottet anser att för att lagstiftningen om personuppgifter ska vara tydlig får speciallagstiftningen inte kompletteras med bestämmelser som tillräckligt exakt och noggrant finns inskrivna i den nya lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. (GrUU 14/2018 rd, s. 6-7)

Innehållsmässigt motsvarar bestämmelserna i den ändrade konventionen i huvudsak allmänna dataskyddsförordningens bestämmelser samt bestämmelserna i dataskyddslagen och dataskyddslagen avseende brottmål, som godkänts med grundlagsutskottets medverkan. Bestämmelserna i den ändrade konventionen genomförs fortfarande i första hand genom allmänna bestämmelser, trots att det också är möjligt att föreskriva om till exempel inskränkningarna av den registrerades rättigheter genom speciallagstiftning.

De gällande bestämmelser i dataskyddslagen avseende brottmål, lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten som gäller överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer uppfyller inte kraven på adekvat nivå på dataskyddet i den mån det är fråga om behandling av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten. I dataskyddslagen avseende brottmål föreslås en ny paragraf där det föreskrivs om de kriterier för adekvat nivå på dataskyddet som ska tillämpas på överföring av personuppgifter när det är fråga om sådan behandling av personuppgifter. Den föreslagna paragrafens syfte motsvarar de gällande 41-44 §, som tillämpas på överföring av personuppgifter för det syfte som nämns i 1 § 1 mom. Utöver den nya paragrafen i dataskyddslagen avseende brottmål föreslås inga ändringar i speciallagstiftningens sakinhåll.

Grundlagsutskottet har bedömt bestämmelser om myndigheternas rätt att få och skyldighet att lämna ut information med avseende på skyddet för privatliv och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen och då noterat bland annat vad och vem rätten att få information gäller och hur rätten är kopplad till nödvändighetskriteriet. Myndigheternas rätt att få och möjlighet att lämna ut information kan gälla ”behövliga uppgifter” för ett visst syfte, om lagen ger en uttömmande förteckning över innehållet i uppgifterna. Om innehållet däremot inte anges i form av en förteckning, ska det i lagstiftningen ingå ett krav på att ”informationen är nödvändig” för ett visst syfte (se t.ex. GrUU 58/2018 rd, s. 12, samt GrUU 17/2016 rd, s. 2—3 och de utlåtanden som nämns där). I sina analyser av exakthet och innehåll har utskottet lagt särskild vikt vid huruvida de uppgifter som lämnas ut är av känslig art. Om de föreslagna bestämmelserna om överlåtelse av uppgifter har gällt också känsliga uppgifter, har det för vanlig lagstiftningsordning krävts att bestämmelserna preciseras så att de följer grundlagsutskottets ovan återgivna praxis för bestämmelser som rör rätten att få och att lämna ut myndighetsuppgifter trots sekretess (se t.ex. GrUU 58/2018 rd, s. 2, och GrUU 15/2018 rd, s. 39). I sina analyser av omfattning, exakthet och innehåll i lagstiftning om rätten att få och lämna ut uppgifter trots sekretess har utskottet lagt vikt vid att de uppgifter som lämnas ut är av känslig art (se t.ex. GrUU 14/2018 rd, s. 5).

De bestämmelser i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten som gäller överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer möjliggör med de begränsningar som föreskrivs i lagarna i fråga även utlämnande av uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter enligt 11 § i dataskyddslagen avseende brottmål. Dessa uppgifter utgör känsliga uppgifter enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis. När personuppgifter utlämnas till ett tredjeland eller en internationell organisation som inte uppfyller villkoret som gäller adekvat dataskydd, föreslås att sådant utlämnande av personuppgifter som den nya paragrafen som föreslås i dataskyddslagen avseende brottmål begränsas till enstaka undantagsfall som preciseras och avgränsas exakt. Eftersom de personuppgifter som utlämnas inte preciseras i detalj, föreslås att utlämnandet av uppgifter också ska vara bundet till att uppgifterna är nödvändiga för det föreskrivna syftet. Genom de föreslagna lagändringarna säkerställs att de undantag i fråga om skyddet för privatliv och personuppgifter som hänför sig till upprätthållandet av den nationella säkerheten är förenliga med konventionen samt noggrant avgränsade och proportionella i förhållandet till syftet med undantagen.

Grundlagsutskottet har ansett att riksdagens konstitutionella ställning innebär bland annat att riksdagsarbetet inte kan övervakas av utomstående. Därför föreskriver grundlagen uttömmande om att laglighetskontrollen av riksdagens verksamhet ska handhas av riksdagens egna organ, talmannen och grundlagsutskottet (GrUU 14/2018 rd, s. 10-11) Grundlagsutskottet ser dock i princip inget hinder för att de allmänna lagarna om förvaltningen också gäller riksdagens ämbetsverk (GrUU

14/2018 rd, s. 11, GrUU 30/1998 rd, s. 6/II). I samband med behandlingen av regeringens proposition som gällde dataskyddslagen ansåg grundlagsutskottet att riksdagsarbetet måste uteslutas från dataskyddslagens tillämpningsområde för att lagförslaget skulle kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning (GrUU 14/2018 rd, s. 11) I propositionen föreslås inga ändringar i sak som avviker från denna riktlinje. Det föreslås att den bestämmelse i konventionen som gäller dataskyddskonventionens tillämpningsområde ska tolkas så att den offentliga sektorn inte omfattar riksdagsarbetet.

Ändringsprotokollet och den förklaring som föreslås i den innehåller inga skyldigheter som gäller grundlagen i den mening som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i den lagen.

Ändringsprotokollet och förklaringen kan enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av ändringsprotokollet kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

att riksdagen godkänner det i Strasbourg den 10 oktober 2018 upprättade protokollet om ändring av konventionen om skydd för enskilda vid behandling av personuppgifter till den del det faller inom Finlands befogenhet.

och att riksdagen godkänner att följande förklaring avges:

Finland förklarar att vid tillämpningen av artikel 3.1 i konventionen tolkas behandling av personuppgifter inom den offentliga sektorn omfatta behandling av personuppgifter som utförs av statliga myndigheter, statliga affärsverk, kommunala myndigheter, självständiga offentligrättsliga institutioner, riksdagens ämbetsverk, republikens presidents kansli, evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, ortodoxa kyrkan i Finland och de två sistnämndas församlingar, kyrkliga samfälligheter och övriga organ.

Eftersom ändringsprotokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

LAGFÖRSLAG

1. Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Strasbourg den 10 oktober 2018 upprättade protokollet om ändring av konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

Den myndighet enligt artikel 15.1 i konventionen som kontrollerar att bestämmelserna i konventionen respekteras är dataombudsmannen som avses i 8 § i dataskyddslagen (1050/2018).

2 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 20xx

Republikens president

Justitieminister

2. Lag om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten (1054/2018) 1 § 3 mom., samt

fogas till lagen en ny 44 a § som följer:

1 §

På sådan behandling av personuppgifter som avses ovan i 2 mom. tillämpas dock inte bestämmelserna i 10 § 2 mom. om överföring av personuppgifter till en mottagare inom Europeiska unionen, bestämmelserna i 54 § om ömsesidigt bistånd i fråga om andra medlemsstater i Europeiska unionen och bestämmelserna i 7 kap. om överföringar av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer, med undantag av 44 a § i det kapitlet.

---

44 a §

Överföring av personuppgifter vid upprätthållandet av den nationella säkerheten

Den behöriga myndigheten får överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation vid upprätthållandet av den nationella säkerheten endast om en adekvat nivå på dataskyddet kan garanteras i landet eller organisationen i fråga.

Adekvat dataskydd ska bedömas med hänsyn till den lagstiftning som gäller i landet eller organisationen i fråga och tillämpliga internationella överenskommelser eller standardiserade skyddsåtgärder som gäller specialsituationer eller som är godkända, och som fastställs i en verkställbar handling som är rättsligt bindande för parterna i överföringen.

När överföring inte är möjlig med stöd av 1 och 2 mom. får personuppgifter ändå överföras om överföringen är nödvändig för att

- 1) skydda den registrerades berättigade och tungt vägande intresse i ett enskilt fall, eller
- 2) förhindra ett överhängande och allvarligt hot mot den nationella säkerheten eller skydda något annat tungt vägande allmänt intresse som grundar sig på lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

---

3. Lag om ändring av 2 § i lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten (332/2019) 2 § 1 mom. som följer:

2 §
Förhållande till annan lagstiftning

På sådan behandling av personuppgifter som avses i 1 § tillämpas, om inte något annat föreskrivs i denna lag, utöver denna lag också lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten (1054/2018), med undantag av 10 § 2 mom., 41—44 § och 54 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

---

4. Lag om ändring av 31 § och 46 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019) 31 § 1 mom.
och 46 § 2 mom. som följer:

31 §

Övrigt utlämnande av personuppgifter till utlandet

Polisen får trots sekretessbestämmelserna lämna ut personuppgifter med iakttagande av bestämmelserna i 41—44 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

---

46 §

Tillämpningsområde

På behandlingen av personuppgifter som behövs för skyddspolisens skötsel av uppgifter som avses i 1 mom. tillämpas dataskyddslagen avseende brottmål, med undantag av 10 § 2 mom., 41—44 § och 54 § i den lagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

---

5. Lag om ändring av 38 i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet (639/2019) 38 § 1
mom. som följer:

38 §

Övrigt utlämnande av uppgifter till utlandet

Gränsbevakningsväsendet får trots sekretessbestämmelserna lämna ut personuppgifter med iakttagande av bestämmelserna i 41—44 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Denna lag träder i kraft den 20 .

FÖRDRAGSTEXT

PROTOKOLL OM ÄNDRING AV
KONVENTIONEN OM SKYDD FÖR
ENSKILDA VID AUTOMATISK
DATABEHANDLING AV
PERSONUPPGIFTER

Ingress

Medlemsstaterna i Europarådet och övriga parter i konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS 108) (nedan ”konventionen”), som öppnades för undertecknande i Strasbourg den 28 januari 1981,

som beaktar resolution nr 3 om dataskydd och integritet under det tredje årtusendet, som antogs av Europarådets 30:e justitieministermöte (Istanbul, Turkiet den 24–26 november 2010),

som beaktar Europarådets parlamentariska församlings resolution 1843 (2011) om skydd av privatlivet och personuppgifter på internet och online-medier samt resolution 1986 (2014) om bättre användarskydd och säkerhet i cyberrymden,

som beaktar yttrande 296 (2017), som gällde utkastet till protokoll om ändring av konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS 108) och den förklarande promemorian till det och som den ständiga kommittén antog på Europarådets parlamentariska församlings vägnar den 24 november 2017,

som anser att det har framkommit nya utmaningar för skyddet för enskilda vid behandling av personuppgifter efter antagandet av konventionen,

som beaktar behovet av att säkerställa att konventionen fortsätter att spela en central roll för att skydda enskilda vid behandlingen av personuppgifter samt på ett mera allmänt plan

PROTOCOL AMENDING THE
CONVENTION FOR THE PROTECTION OF
INDIVIDUALS WITH REGARD TO
AUTOMATIC PROCESSING OF
PERSONAL DATA

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Parties to the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108), opened for signature in Strasbourg on 28 January 1981 (hereinafter referred to as “the Convention”),

Having regard to Resolution No. 3 on data protection and privacy in the third millennium adopted at the 30th Council of Europe Conference of Ministers of Justice (Istanbul, Turkey, 24-26 November 2010);

Having regard to the Parliamentary Assembly of the Council of Europe’s Resolution 1843 (2011) on the protection of privacy and personal data on the Internet and online media and Resolution 1986 (2014) on improving user protection and security in cyberspace;

Having regard to Opinion 296 (2017) on the draft protocol amending the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and its explanatory memorandum, adopted by the Standing Committee on behalf of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on 24 November 2017;

Considering that new challenges to the protection of individuals with regard to the processing of personal data have emerged since the Convention was adopted;

Considering the need to ensure that the Convention continues to play its pre-eminent role in protecting individuals with regard to the

för att skydda de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

1. Det första skälet i konventionens ingress ska ersättas som med följande:

”Medlemsstaterna i Europarådet och övriga som har undertecknat denna konvention och”.

2. Det tredje skälet i konventionens ingress ska ersättas med följande:

”som anser att det är nödvändigt att trygga vars och ens människovärde samt skyddet för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och, eftersom databehandlingen och överföringen av personuppgifter differentieras, effektiviseras och globaliseras, även den personliga självbestämmanderätten som grundar sig på vars och ens rätt att bestämma över de personuppgifter som gäller honom eller henne och behandlingen av dem,”.

3. Det fjärde skälet i konventionens ingress ska ersättas med följande:

”som erinrar om att rätten till skydd för personuppgifter bör granskas med avseende på dess samhällsliga betydelse och att denna rätt bör samordnas med övriga mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, inklusive yttrandefriheten,”.

4. I konventionens ingress ska följande skäl läggas till efter det fjärde skälet:

”som anser att denna konvention, när de regler som fastställts i konventionen genomförs, gör det möjligt att beakta offentlighetsprincipen i fråga om myndigheternas handlingar,”.

5. Det femte skälet i konventionens ingress ska utgå. Till ingressen ska läggas nya femte och sjätte skäl, som följer:

”som är medvetna om att det är nödvändigt att globalt främja de grundläggande värdena i

processing of personal data, and more generally in protecting human rights and fundamental freedoms,

Have agreed as follows:

Article 1

1. The first recital of the preamble of the Convention shall be replaced by the following:

“The member States of the Council of Europe, and the other signatories hereto,”

2. The third recital of the preamble of the Convention shall be replaced by the following:

“Considering that it is necessary to secure the human dignity and protection of the human rights and fundamental freedoms of every individual and, given the diversification, intensification and globalisation of data processing and personal data flows, personal autonomy based on a person’s right to control his or her personal data and the processing of such data;”

3. The fourth recital of the preamble of the Convention shall be replaced by the following:

“Recalling that the right to protection of personal data is to be considered in respect of its role in society and that it has to be reconciled with other human rights and fundamental freedoms, including freedom of expression;”

4. The following recital shall be added after the fourth recital of the preamble of the Convention:

“Considering that this Convention permits account to be taken, in the implementation of the rules laid down therein, of the principle of the right of access to official documents;”

5. The fifth recital of the preamble of the Convention shall be deleted. New fifth and sixth recitals shall be added, which read as follows:

“Recognising that it is necessary to promote at the global level the fundamental values of

fråga om respekt för privatlivet och skydd för personuppgifter och på så vis främja det fria informationsflödet mellan människor,”; ”som är medvetna om att det är till fördel att stärka det internationella samarbetet mellan parterna i konventionen,”.

Artikel 2

Texten i artikel 1 i konventionen ska ersättas med följande:

“Denna konventions ändamål är att skydda var och en, oavsett nationalitet eller hemvist, när det är fråga om behandling av personuppgifter som gäller honom eller henne, och på så vis främja respekten för hans eller hennes mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, särskilt rätten till personlig integritet.”

Artikel 3

1. Artikel 2 b i konventionen ska ersättas med följande:

“b. “databehandling” en åtgärd eller kombination av åtgärder som vidtas i fråga om personuppgifter, såsom insamling, registrering, lagring, ändring, framtagning, utlämning, tillhandahållande, radering eller förstöring eller utförande av logisk och/eller aritmetisk behandling av dessa uppgifter,”.

2. Artikel 2 c i konventionen ska ersättas med följande:

“c. när uppgifter inte behandlas automatiskt avses med “databehandling” en åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter som utgör en del av en strukturerad uppsättning av personuppgifter och som är tillgängliga eller kan tas fram enligt vissa kriterier,”.

3. Artikel 2 led d i konventionen ska ersättas med följande:

“d. "personuppgiftsansvarig" en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, byrå, institution eller annat organ som ensam eller

respect for privacy and protection of personal data, thereby contributing to the free flow of information between people;”

“Recognising the interest of a reinforcement of international co-operation between the Parties to the Convention,”

Article 2

The text of Article 1 of the Convention shall be replaced by the following:

“The purpose of this Convention is to protect every individual, whatever his or her nationality or residence, with regard to the processing of their personal data, thereby contributing to respect for his or her human rights and fundamental freedoms, and in particular the right to privacy.”

Article 3

1. *Littera* b of Article 2 of the Convention shall be replaced by the following:

“b) ‘data processing’ means any operation or set of operations performed on personal data, such as the collection, storage, preservation, alteration, retrieval, disclosure, making available, erasure, or destruction of, or the carrying out of logical and/or arithmetical operations on such data;”

2. *Littera* c of Article 2 of the Convention shall be replaced by the following:

“c) where automated processing is not used, ‘data processing’ means an operation or set of operations performed upon personal data within a structured set of such data which are accessible or retrievable according to specific criteria;”

3. *Littera* d of Article 2 of the Convention shall be replaced by the following:

“d) ‘controller’ means the natural or legal person, public authority, service, agency or any other body which, alone or jointly with others, has decision-making power with respect to data processing;”

tillsammans med andra är behörig att besluta om databehandlingen.”

4. Efter artikel 2 d i konventionen ska nya led läggas till som följer:

“e. “mottagare” en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, byrå, institution eller annat organ till vilket uppgifterna lämnas ut eller för vilket de görs tillgängliga,

f. “personuppgiftsbiträde” en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, byrå, institution eller annat organ som behandlar personuppgifter för den personuppgiftsansvariges räkning.”

Artikel 4

1. Artikel 3.1 i konventionen ska ersättas med följande:

“1. ”Parterna åtar sig att tillämpa denna konvention på databehandling som faller inom deras jurisdiktion inom den offentliga och den privata sektorn, och på så vis trygga vars och ens rätt till skydd för personuppgifter som gäller honom eller henne.”

2. Artikel 3.2 i konventionen ska ersättas med följande:

“2. Denna konvention ska inte tillämpas på sådan databehandling som en enskild utför i verksamhet som är helt och hållet privat eller har samband med hans eller hennes hushåll.”

3. Artikel 3.3–6 i konventionen ska utgå.

Artikel 5

Rubriken för kapitel II i konventionen ska ersättas med följande:

“Kapitel II – Grundläggande principer för skydd av personuppgifter”.

4. The following new *litterae* shall be added after *littera* d of Article 2 of the Convention:

“e) ‘recipient’ means a natural or legal person, public authority, service, agency or any other body to whom data are disclosed or made available;

f) ‘processor’ means a natural or legal person, public authority, service, agency or any other body which processes personal data on behalf of the controller.”

Article 4

1. Paragraph 1 of Article 3 of the Convention shall be replaced by the following:

“1. Each Party undertakes to apply this Convention to data processing subject to its jurisdiction in the public and private sectors, thereby securing every individual’s right to protection of his or her personal data.”

2. Paragraph 2 of Article 3 of the Convention shall be replaced by the following:

“2. This Convention shall not apply to data processing carried out by an individual in the course of purely personal or household activities.”

3. Paragraphs 3 to 6 of Article 3 of the Convention shall be deleted.

Article 5

The title of Chapter II of the Convention shall be replaced by the following:

“Chapter II – Basic principles for the protection of personal data”.

Artikel 6

1. Artikel 4.1 i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Varje part ska vidta de åtgärder i sin lagstiftning som behövs för att genomföra bestämmelserna i denna konvention och säkerställa att de tillämpas effektivt.”

2. Artikel 4.2 i konventionen ska ersättas med följande:

“2. Varje part ska ha vidtagit dessa åtgärder och åtgärderna ska ha trätt i kraft innan parten ratificerar konventionen eller ansluter sig till den.”

3. Efter artikel 4.2 i konventionen ska en ny punkt läggas till som följer:

3. “Varje part åtar sig att
a. tillåta att den konventionskommitté som avses i kapitel VI bedömer effektiviteten av de åtgärder som parten har vidtagit i sin lagstiftning för att genomföra konventionens bestämmelser, och
b. medverka aktivt i denna bedömningsprocess.”

Artikel 7

1. Rubriken för artikel 5 ska ersättas med följande:

“Artikel 5 – Databehandlingens legitimitet och uppgifternas beskaffenhet”.

2. Texten i artikel 5 i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Databehandlingen ska vara proportionell i förhållande till det legitima mål som eftersträvas, och den ska i samtliga faser avspegla rättvis balans mellan å ena sidan alla allmänna och privata intressen som hänför sig till saken och å andra sidan de rättigheter och friheter som ska skyddas.

2. Varje part ska säkerställa att databehandling kan utföras med den registrerades fria, uttryckliga, informerade och otvetydiga

Article 6

1. Paragraph 1 of Article 4 of the Convention shall be replaced by the following:

“1. Each Party shall take the necessary measures in its law to give effect to the provisions of this Convention and secure their effective application.”

2. Paragraph 2 of Article 4 of the Convention shall be replaced by the following:

“2. These measures shall be taken by each Party and shall have come into force by the time of ratification or of accession to this Convention.”

3. A new paragraph shall be added after paragraph 2 of Article 4 of the Convention:

“3. Each Party undertakes:
a) to allow the Convention Committee provided for in Chapter VI to evaluate the effectiveness of the measures it has taken in its law to give effect to the provisions of this Convention; and
b) to contribute actively to this evaluation process.”

Article 7

1. The title of Article 5 shall be replaced by the following:

“Article 5 – Legitimacy of data processing and quality of data”.

2. The text of Article 5 of the Convention shall be replaced by the following:

“1. Data processing shall be proportionate in relation to the legitimate purpose pursued and reflect at all stages of the processing a fair balance between all interests concerned, whether public or private, and the rights and freedoms at stake.

2. Each Party shall provide that data processing can be carried out on the basis of the free, specific, informed and unambiguous consent of

samtycke eller på någon annan legitim grund som fastställts i lag.

3. Personuppgifter som behandlas ska behandlas på ett lagligt sätt.

4. Personuppgifter som behandlas ska

- a. behandlas rättvist och öppet,
- b. samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Ytterligare behandling för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål anses vara förenlig med dessa ändamål, om lämpliga skyddsåtgärder iakttas,
- c. vara ändamålsenliga och relevanta och inte onödiga för de ändamål för vilka de behandlas,
- d. vara riktiga och, vid behov, hållas aktuella,
- e. bevaras på sådant sätt att de registrerade personerna inte kan identifieras under längre tid än vad som behövs med hänsyn till det ändamål för vilket dessa personuppgifter behandlas.”

Artikel 8

Texten i artikel 6 i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Det ska vara tillåtet att behandla följande personuppgifter endast om lämpliga skyddsåtgärder, som kompletterar skyddsåtgärderna enligt konventionen, har fastställts i lag:

- genetiska uppgifter,
- personuppgifter som hänför sig till brott, rättegångar i brottmål och fällande domar i brottmål samt därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder,
- biometriska uppgifter med vilkas hjälp det är möjligt att entydigt identifiera en person,
- personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska uppfattningar, medlemskap i fackföreningar, religion eller övertygelse, hälsa eller sexualliv.

the data subject or of some other legitimate basis laid down by law.

3. Personal data undergoing processing shall be processed lawfully.

4. Personal data undergoing processing shall be:

- a) processed fairly and in a transparent manner;
- b) collected for explicit, specified and legitimate purposes and not processed in a way incompatible with those purposes; further processing for archiving purposes in the public interest, scientific or historical research purposes or statistical purposes is, subject to appropriate safeguards, compatible with those purposes;
- c) adequate, relevant and not excessive in relation to the purposes for which they are processed;
- d) accurate and, where necessary, kept up to date;
- e) preserved in a form which permits identification of the data subjects for no longer than is necessary for the purposes for which those data are processed.”

Article 8

The text of Article 6 of the Convention shall be replaced by the following:

“1. The processing of:

- genetic data;
- personal data relating to offences, criminal proceedings and convictions, and related security measures;
- biometric data uniquely identifying a person;
- personal data for the information they reveal relating to racial or ethnic origin, political opinions, trade-union membership, religious or other beliefs, health or sexual life,

shall only be allowed where appropriate safeguards are enshrined in law, complementing those of this Convention.

2. Sådana skyddsåtgärder ska skydda mot de risker som behandlingen av känsliga uppgifter kan medföra för den registrerades intressen, rättigheter och grundläggande friheter, särskilt mot risken för diskriminering.”

Artikel 9

Texten i artikel 7 i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Varje part ska säkerställa att den personuppgiftsansvarige och i tillämpliga fall personuppgiftsbiträdet vidtar lämpliga skyddsåtgärder mot sådana risker som oavsiktlig eller obehörig åtkomst till personuppgifter eller oavsiktlig eller obehörig förstöring, förlust, användning, ändring eller utlämning av personuppgifter.

2. Varje part ska säkerställa att den personuppgiftsansvarige omedelbart anmäler till den behöriga tillsynsmyndigheten enligt artikel 15 i konventionen åtminstone sådana personuppgiftsincidenter som allvarligt kan kränka de registrerades rättigheter och grundläggande friheter.”

Artikel 10

Efter artikel 7 konventionen ska en ny artikel läggas till som följer:

”Artikel 8 – Öppen databehandling

1. Varje part ska säkerställa att den personuppgiftsansvarige informerar de registrerade om

- den personuppgiftsansvariges identitet och hemvist eller verksamhetsställe,
- den rättsliga grunden för och ändamålen med den tänkta behandlingen av personuppgifter,
- de kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller,
- mottagarna eller de kategorier av mottagare som ska ta del av personuppgifterna, i förekommande fall, och

2. Such safeguards shall guard against the risks that the processing of sensitive data may present for the interests, rights and fundamental freedoms of the data subject, notably a risk of discrimination.”

Article 9

The text of Article 7 of the Convention shall be replaced by the following:

“1. Each Party shall provide that the controller, and where applicable the processor, takes appropriate security measures against risks such as accidental or unauthorised access to, destruction, loss, use, modification or disclosure of personal data.

2. Each Party shall provide that the controller notifies, without delay, at least the competent supervisory authority within the meaning of Article 15 of this Convention, of those data breaches which may seriously interfere with the rights and fundamental freedoms of data subjects.”

Article 10

A new Article 8 shall be added after Article 7 of the Convention as follows:

“Article 8 – Transparency of processing

1. Each Party shall provide that the controller informs the data subjects of:

- his or her identity and habitual residence or establishment;
- the legal basis and the purposes of the intended processing;
- the categories of personal data processed;
- the recipients or categories of recipients of the personal data, if any; and

e. sätt att utöva rättigheterna enligt artikel 9,

samt de kompletterande uppgifter som behövs för att säkerställa en rättvis och öppen behandling av personuppgifter.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den registrerade redan förfogar över denna information.

3. Om personuppgifterna inte samlas in direkt från den registrerade, förutsätts inte att den personuppgiftsansvarige lämnar ovannämnda information, om det föreskrivs uttryckligen om databehandlingen genom lag eller tillhandahållandet av sådan information visar sig vara omöjligt eller skulle medföra en oproportionell ansträngning.”

Artikel 11

1. Den tidigare artikel 8 i konventionen ska omnumreras till artikel 9 och rubriken ersättas med följande:

“Artikel 9 – Den registrerades rättigheter”.

2. Texten i artikel 8 (den nya artikel 9) i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Var och en ska ha rätt att
a. inte bli föremål för ett sådant beslut som i betydande grad påverkar honom eller henne och som enbart grundas på automatisk databehandling utan att hänsyn tas till hans eller hennes synpunkter,
b. på begäran med rimliga mellanrum och utan oskäligt dröjsmål eller kostnad få bekräftat att personuppgifter som gäller honom eller henne behandlas, information i begriplig form om de behandlade personuppgifterna, all tillgänglig information om varifrån dessa personuppgifter kommer och deras lagringstid samt övrig information som den personuppgiftsansvarige ska lämna för att säkerställa att databehandlingen är öppen i enlighet med artikel 8.1,

e) the means of exercising the rights set out in Article 9,

as well as any necessary additional information in order to ensure fair and transparent processing of the personal data.

2. Paragraph 1 shall not apply where the data subject already has the relevant information.

3. Where the personal data are not collected from the data subjects, the controller shall not be required to provide such information where the processing is expressly prescribed by law or this proves to be impossible or involves disproportionate efforts.”

Article 11

1. The former Article 8 of the Convention shall be renumbered Article 9 and the title shall be replaced by the following:

“Article 9 – Rights of the data subject”.

2. The text of Article 8 of the Convention (new Article 9) shall be replaced by the following:

“1. Every individual shall have a right:
a) not to be subject to a decision significantly affecting him or her based solely on an automated processing of data without having his or her views taken into consideration;
b) to obtain, on request, at reasonable intervals and without excessive delay or expense, confirmation of the processing of personal data relating to him or her, the communication in an intelligible form of the data processed, all available information on their origin, on the preservation period as well as any other information that the controller is required to provide in order to ensure the transparency of processing in accordance with Article 8, paragraph 1;

c. på begäran få kunskap om grunderna för behandlingen av personuppgifter, om resultaten av behandlingen tillämpas på honom eller henne,
d. av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, när som helst göra invändningar mot behandling av personuppgifter som gäller honom eller henne, om inte den personuppgiftsansvarige påvisar berättigade skäl för behandlingen av personuppgifter som väger tyngre än hans eller hennes intressen eller rättigheter och grundläggande friheter,
e. på begäran och utan oskäligt dröjsmål i förekommande fall få de personuppgifter som gäller honom eller henne rättade eller raderade, om de behandlas eller har behandlats i strid med bestämmelserna i konventionen,
f. använda ett rättsmedel som avses i artikel 12, om hans eller hennes rättigheter enligt konventionen har kränkts,
g. oavsett nationalitet och hemvist få hjälp av den tillsynsmyndighet som avses i artikel 15 med att utöva sina rättigheter enligt konventionen.

2. Punkt 1 led a i denna artikel tillämpas inte om beslutet är tillåtet enligt den lagstiftning som ska tillämpas på den personuppgiftsansvarige och det i denna lagstiftning också föreskrivs om lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen.”

Artikel 12

Efter artikel 9 i konventionen ska en ny artikel 10 läggas till som följer:

”Artikel 10 – Övriga förpliktelser

1. Varje part ska säkerställa att personuppgiftsansvariga och i förekommande fall personuppgiftsbiträden vidtar alla lämpliga åtgärder för att uppfylla förpliktelserna i konventionen och, med beaktande av nationell lagstiftning som antagits i enlighet med artikel 11.3, kan påvisa särskilt för den behöriga tillsynsmyndigheten enligt artikel 15 att

c) to obtain, on request, knowledge of the reasoning underlying data processing where the results of such processing are applied to him or her;
d) to object at any time, on grounds relating to his or her situation, to the processing of personal data concerning him or her unless the controller demonstrates legitimate grounds for the processing which override his or her interests or rights and fundamental freedoms;
e) to obtain, on request, free of charge and without excessive delay, rectification or erasure, as the case may be, of such data if these are being, or have been, processed contrary to the provisions of this Convention;
f) to have a remedy under Article 12 where his or her rights under this Convention have been violated;
g) to benefit, whatever his or her nationality or residence, from the assistance of a supervisory authority within the meaning of Article 15, in exercising his or her rights under this Convention.

2. Paragraph 1.a shall not apply if the decision is authorised by a law to which the controller is subject and which also lays down suitable measures to safeguard the data subject's rights, freedoms and legitimate interests.”

Article 12

A new Article 10 shall be added after the new Article 9 of the Convention as follows:

“Article 10 – Additional obligations

1. Each Party shall provide that controllers and, where applicable, processors, take all appropriate measures to comply with the obligations of this Convention and be able to demonstrate, subject to the domestic legislation adopted in accordance with Article 11, paragraph 3, in particular to the competent supervisory authority provided for in Article

bestämmelserna i konventionen respekteras vid sådan databehandling som de ansvarar för.

2. Varje part ska säkerställa att personuppgiftsansvariga och i förekommande fall personuppgiftsbiträden innan databehandlingen inleds utreder de sannolika konsekvenserna av den tänkta behandlingen av personuppgifter för de registrerades rättigheter och grundläggande friheter och planerar behandlingen av personuppgifter så att risken för kränkning av dessa rättigheter och grundläggande friheter förhindras eller minimeras.

3. Varje part ska säkerställa att personuppgiftsansvariga och i förekommande fall personuppgiftsbiträden genomför tekniska och organisatoriska åtgärder som tar hänsyn till hur rätten till skydd för personuppgifter inverkar i samtliga databehandlingsfaser.

4. Med beaktande av riskerna för de registrerades intressen, rättigheter och grundläggande friheter får varje part anpassa tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 i lagstiftningen för genomförande av konventionen i överensstämmelse med uppgifternas art och omfattning och databehandlingens art, omfattning och ändamål samt i förekommande fall den registeransvariges eller personuppgiftsbitrådets storlek.”

Artikel 13

De tidigare artiklarna 9–12 i konventionen ska bli artiklarna 11–14.

Artikel 14

Texten i artikel 9 (den nya artikel 11) i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Inga undantag från bestämmelserna i detta kapitel ska tillåtas, med undantag av artikel 5.4, artikel 7.2, artikel 8.1 och artikel 9 förutsatt att

15, that the data processing under their control is in compliance with the provisions of this Convention.

2. Each Party shall provide that controllers and, where applicable, processors, examine the likely impact of intended data processing on the rights and fundamental freedoms of data subjects prior to the commencement of such processing, and shall design the data processing in such a manner as to prevent or minimise the risk of interference with those rights and fundamental freedoms.

3. Each Party shall provide that controllers, and, where applicable, processors, implement technical and organisational measures which take into account the implications of the right to the protection of personal data at all stages of the data processing.

4. Each Party may, having regard to the risks arising for the interests, rights and fundamental freedoms of the data subjects, adapt the application of the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 in the law giving effect to the provisions of this Convention, according to the nature and volume of the data, the nature, scope and purpose of the processing and, where appropriate, the size of the controller or processor.”

Article 13

The former Articles 9 to 12 of the Convention shall become Articles 11 to 14 of the Convention.

Article 14

The text of Article 9 of the Convention (new Article 11) shall be replaced by the following:

“1. No exception to the provisions set out in this chapter shall be allowed except to the provisions of Article 5, paragraph 4, Article 7,

ett sådant undantag medges i lag, de grundläggande rättigheterna och friheterna respekteras i väsentliga avseenden och undantaget är nödvändigt och proportionellt i ett demokratiskt samhälle

- a. för att trygga den nationella säkerheten, försvaret, den allmänna säkerheten, statens viktiga ekonomiska eller finansiella intressen eller rättsväsendets opartiskhet och oberoende, förebyggande, utredning eller lagförande av brott eller verkställigheten av straffrättsliga påföljder eller andra viktiga mål som ligger i det allmänna intresset,
- b. för att skydda den registrerades intressen eller andra personers rättigheter och grundläggande friheter, särskilt yttrandefriheten.

2. Inskränkningar i tillämpningen av artiklarna 8 och 9 i konventionen får medges i lag, om personuppgifter behandlas för för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål, och det inte finns någon identifierbar risk för kränkning av de registrerades rättigheter och grundläggande friheter.

3. När det är fråga om behandling av personuppgifter i anslutning till ändamål som avser den nationella säkerheten och försvaret får varje part utöver de undantag som tillåts i punkt 1 i lag medge undantag från artikel 4.3, artikel 14.5 och 14.6 samt artikel 15.2 a, b, c och d endast i den mån som undantaget är nödvändigt och proportionellt i ett demokratiskt samhälle för att nå målet i fråga.

Det ovanstående inverkar inte på kravet att sådan behandling av personuppgifter i anslutning till ändamål som avser den nationella säkerheten och försvaret ska bedömas och övervakas oberoende och effektivt i enlighet med partens nationella lagstiftning.”

paragraph 2, Article 8, paragraph 1, and Article 9, when such an exception is provided for by law, respects the essence of the fundamental rights and freedoms and constitutes a necessary and proportionate measure in a democratic society for:

- a) the protection of national security, defence, public safety, important economic and financial interests of the State, the impartiality and independence of the judiciary or the prevention, investigation and prosecution of criminal offences and the execution of criminal penalties, and other essential objectives of general public interest;
- b) the protection of the data subject or the rights and fundamental freedoms of others, notably freedom of expression.

2. Restrictions on the exercise of the provisions specified in Articles 8 and 9 may be provided for by law with respect to data processing for archiving purposes in the public interest, scientific or historical research purposes or statistical purposes when there is no recognisable risk of infringement of the rights and fundamental freedoms of data subjects.

3. In addition to the exceptions allowed for in paragraph 1 of this article, with reference to processing activities for national security and defence purposes, each Party may provide, by law and only to the extent that it constitutes a necessary and proportionate measure in a democratic society to fulfil such an aim, exceptions to Article 4, paragraph 3, Article 14, paragraphs 5 and 6, and Article 15, paragraph 2, *litterae* a, b, c and d.

This is without prejudice to the requirement that processing activities for national security and defence purposes are subject to independent and effective review and supervision under the domestic legislation of the respective Party.”

Artikel 15

Texten i artikel 10 (den nya artikel 12) i konventionen ska ersättas med följande: “Varje part åtar sig att införa lämpliga sanktioner som bestäms och rättsmedel som tillämpas i rättskipande och andra organ för överträdelser av bestämmelserna i konventionen.”

Artikel 16

Rubriken för kapitel III ska ersättas med följande: “Kapitel III – Gränsöverskridande överföring av personuppgifter”.

Artikel 17

1. Rubriken för artikel 12 (den nya artikel 14) i konventionen ska ersättas med följande: “Artikel 14 – Gränsöverskridande överföring av personuppgifter”.

2. Texten i artikel 12 (den nya artikel 14) i konventionen ska ersättas med följande:

”1. En part får inte, uteslutande i syfte att skydda personuppgifter, förbjuda eller kräva särskilt tillstånd för överföring av sådana uppgifter till en mottagare som lyder under en annan parts jurisdiktion. En part får emellertid agera så, om det finns en faktisk och allvarlig risk för att överföring till en annan parts territorium eller från denna andra parts territorium till någon annan än en part skulle leda till kringgående av bestämmelserna i konventionen. En part får också agera så, om parten är bunden av harmoniserade dataskyddsregler som är gemensamma för stater som hör till en internationell organisation.

2. Om mottagaren av personuppgifter lyder under en sådan stats eller internationell organisations jurisdiktion som inte är part i

Article 15

The text of Article 10 of the Convention (new Article 12) shall be replaced by the following: “Each Party undertakes to establish appropriate judicial and non-judicial sanctions and remedies for violations of the provisions of this Convention.”

Article 16

The title of Chapter III shall be replaced by the following: “Chapter III – Transborder flows of personal data”.

Article 17

1. The title of Article 12 of the Convention (new Article 14) shall be replaced by the following: “Article 14 – Transborder flows of personal data”.

2. The text of Article 12 of the Convention (new Article 14) shall be replaced by the following:

“1. A Party shall not, for the sole purpose of the protection of personal data, prohibit or subject to special authorisation the transfer of such data to a recipient who is subject to the jurisdiction of another Party to the Convention. Such a Party may, however, do so if there is a real and serious risk that the transfer to another Party, or from that other Party to a non-Party, would lead to circumventing the provisions of the Convention. A Party may also do so if bound by harmonised rules of protection shared by States belonging to a regional international organisation.

2. When the recipient is subject to the jurisdiction of a State or international organisation which is not Party to this Convention, the transfer of personal data may

konventionen, får personuppgifter överföras endast om en lämplig skyddsnivå enligt bestämmelserna i konventionen säkerställs.

3. En lämplig skyddsnivå kan säkerställas

- a. genom den berörda statens eller internationella organisationens lagstiftning, inklusive tillämpliga internationella överenskommelser, eller
- b. genom ad hoc- eller godkända standardiserade skyddsåtgärder, som fastställs i en rättsligt bindande och genomförbar handling, som de personer som deltar i överföringen och den fortsatta behandlingen av personuppgifter godkänner och genomför.

4. Trots bestämmelserna i de föregående punkterna kan varje part bestämma att personuppgifter får överföras om

- a. den registrerade har gett sitt uttryckliga, specifika och fria samtycke efter att ha informerats om de risker som avsaknaden av lämpliga skyddsåtgärder medför, eller
- b. den registrerades särskilda intressen förutsätter det i ett enskilt fall, eller
- c. det har föreskrivits genom lag om tvingande berättigade intressen, särskilt viktiga allmänna intressen och överföringen är nödvändig och proportionell i ett demokratiskt samhälle, eller
- d. det är en nödvändig och proportionell åtgärd för att trygga yttrandefriheten i ett demokratiskt samhälle.

5. Varje part ska säkerställa att den behöriga tillsynsmyndigheten enligt artikel 15 i konventionen ges all behövlig information om överföringar av personuppgifter enligt artikel 15.3 b samt på begäran om överföringar av personuppgifter enligt artikel 15.4 b och c.

6. Varje part ska också säkerställa att tillsynsmyndigheten har rätt att begära att den person som överför personuppgifter visar att skyddsåtgärderna är effektiva eller att tvingande berättigade intressen föreligger och att tillsynsmyndigheten kan förbjuda, avbryta eller villkora sådana överföringar för att skydda de registrerades rättigheter och grundläggande friheter.”

only take place where an appropriate level of protection based on the provisions of this Convention is secured.

3. An appropriate level of protection can be secured by:

- a) the law of that State or international organisation, including the applicable international treaties or agreements; or
- b) *ad hoc* or approved standardised safeguards provided by legally-binding and enforceable instruments adopted and implemented by the persons involved in the transfer and further processing.

4. Notwithstanding the provisions of the previous paragraphs, each Party may provide that the transfer of personal data may take place if:

- a) the data subject has given explicit, specific and free consent, after being informed of risks arising in the absence of appropriate safeguards; or
- b) the specific interests of the data subject require it in the particular case; or
- c) prevailing legitimate interests, in particular important public interests, are provided for by law and such transfer constitutes a necessary and proportionate measure in a democratic society; or
- d) it constitutes a necessary and proportionate measure in a democratic society for freedom of expression.

5. Each Party shall provide that the competent supervisory authority, within the meaning of Article 15 of this Convention, is provided with all relevant information concerning the transfers of data referred to in paragraph 3, *littera* b and, upon request, paragraph 4, *litterae* b and c.

6. Each Party shall also provide that the supervisory authority is entitled to request that the person who transfers data demonstrates the effectiveness of the safeguards or the existence of prevailing legitimate interests and that the supervisory authority may, in order to protect the rights and fundamental freedoms of data subjects, prohibit such transfers, suspend them or subject them to conditions.”

3. Texten i artikel 12 (den nya artikel 14) i konventionen innehåller bestämmelserna i artikel 2 om gränsöverskridande flöden av personuppgifter till en mottagare som inte lyder under en konventionsparts jurisdiktion i det år 2001 upprättade tilläggsprotokollet om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter (ETS 181).

Artikel 18

Efter kapitel III i konventionen ska ett nytt kapitel IV läggas till som följer:
“Kapitel IV – Tillsynsmyndigheter”.

Artikel 19

Den nya artikel 15 innehåller bestämmelserna i artikel 1 i 2001 års tilläggsprotokoll (ETS 181) och lyder som följer:

“Artikel 15 – Tillsynsmyndigheter

1. Varje part ska se till att en eller flera myndigheter ansvarar för att kontrollera att bestämmelserna i konventionen respekteras.
2. För detta ändamål ska myndigheterna
  - a. ha rätt att företa undersökningar och ingripanden,
  - b. utföra de uppgifter i anslutning till överföring av personuppgifter som avses i artikel 14, särskilt godkännande av standardiserades skyddsåtgärder,
  - c. ha behörighet att fatta beslut som gäller brott mot bestämmelserna i konventionen, och i synnerhet behörighet att besluta om administrativa påföljder,
  - d. ha behörighet att vara part i rättsliga förfaranden eller att för de behöriga rättsliga myndigheterna anmäla brott mot bestämmelserna i konventionen,
  - e. främja
    - i. allmän kännedom om deras uppgifter, behörighet och verksamhet,
    - ii. allmän kännedom om registrerades rättigheter och utövning av dessa rättigheter,

3. The text of Article 12 of the Convention (new Article 14) includes the provisions of Article 2 of the Additional Protocol of 2001 regarding supervisory authorities and transborder data flows (ETS No. 181) on transborder flows of personal data to a recipient which is not subject to the jurisdiction of a Party to the Convention.

Article 18

A new Chapter IV shall be added after Chapter III of the Convention, as follows:
“Chapter IV – Supervisory authorities”.

Article 19

A new Article 15 includes the provisions of Article 1 of the Additional Protocol of 2001 (ETS No.181) and reads as follows:

“Article 15 – Supervisory authorities

1. Each Party shall provide for one or more authorities to be responsible for ensuring compliance with the provisions of this Convention.
2. To this end, such authorities:
  - a) shall have powers of investigation and intervention;
  - b) shall perform the functions relating to transfers of data provided for under Article 14, notably the approval of standardised safeguards;
  - c) shall have powers to issue decisions with respect to violations of the provisions of this Convention and may, in particular, impose administrative sanctions;
  - d) shall have the power to engage in legal proceedings or to bring to the attention of the competent judicial authorities violations of the provisions of this Convention;
  - e) shall promote:
    - i. public awareness of their functions and powers, as well as their activities;
    - ii. public awareness of the rights of data subjects and the exercise of such rights;

iii. personuppgiftsansvarigas och personuppgiftsbiträdens kännedom om sina skyldigheter enligt konventionen, särskild uppmärksamhet ska fästas vid rätten till dataskydd för barn och andra som befinner sig i en sårbar ställning.

3. De behöriga tillsynsmyndigheterna ska höras om förslag till lagstiftnings- eller administrativa åtgärder som möjliggör behandling av personuppgifter.

4. Varje behörig tillsynsmyndighet ska behandla framställningar och klagomål som gäller registrerades rätt till dataskydd samt informera de registrerade om hur behandlingen framskrider.

5. Tillsynsmyndigheterna ska agera helt oberoende och opartiskt när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, och de får inte begära eller ta emot instruktioner.

6. Varje part ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna får de resurser de behöver för att utföra sina uppgifter effektivt och utöva sina befogenheter effektivt.

7. Varje tillsynsmyndighet ska regelbundet upprätta och publicera en rapport om sin verksamhet.

8. Tillsynsmyndigheternas medlemmar och personal ska hemlighålla information som de har eller har haft åtkomst till vid utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter.

9. Tillsynsmyndigheternas beslut ska kunna överklagas i domstol.

10. Tillsynsmyndigheterna ska inte vara behöriga att utöva tillsyn över sådana domstolar som behandlar personuppgifter i sin dömande verksamhet.”

iii. awareness of controllers and processors of their responsibilities under this Convention;

specific attention shall be given to the data protection rights of children and other vulnerable individuals.

3. The competent supervisory authorities shall be consulted on proposals for any legislative or administrative measures which provide for the processing of personal data.

4. Each competent supervisory authority shall deal with requests and complaints lodged by data subjects concerning their data protection rights and shall keep data subjects informed of progress.

5. The supervisory authorities shall act with complete independence and impartiality in performing their duties and exercising their powers and in doing so shall neither seek nor accept instructions.

6. Each Party shall ensure that the supervisory authorities are provided with the resources necessary for the effective performance of their functions and exercise of their powers.

7. Each supervisory authority shall prepare and publish a periodical report outlining its activities.

8. Members and staff of the supervisory authorities shall be bound by obligations of confidentiality with regard to confidential information to which they have access, or have had access to, in the performance of their duties and exercise of their powers.

9. Decisions of the supervisory authorities may be subject to appeal through the courts.

10. The supervisory authorities shall not be competent with respect to processing carried out by bodies when acting in their judicial capacity.”

Artikel 20

1. Kapitlen IV–VII i konventionen ska omnumreras till kapitlen V–VIII i konventionen.
2. Rubriken för kapitel V ska ersättas med rubriken “Kapitel V – Samarbete och ömsesidigt bistånd”.
3. En ny artikel 17 ska läggas till, och de tidigare artiklarna 13–27 i konventionen ska bli artiklarna 16–31 i konventionen.

Artikel 21

1. Rubriken för artikel 13 (den nya artikel 16) i konventionen ska ersättas med följande: “Artikel 16 – Utseende av tillsynsmyndigheter”.
2. Artikel 13.1 (den nya artikel 16.1) i konventionen ska ersättas med följande: ”1. Parterna är ense om att samarbeta och lämna varandra ömsesidigt bistånd för att genomföra denna konvention.”
3. Artikel 13.2 (den nya artikel 16.2) i konventionen ska ersättas med följande: ”2. För detta ändamål ska
  - a. varje part utse en eller flera tillsynsmyndigheter enligt artikel 15 i denna konvention, vars namn och adress den ska meddela Europarådets generalsekreterare,
  - b. varje part som har utsett mer än en tillsynsmyndighet ange varje myndighets behörighet i det meddelande som anges i föregående punkt.”
4. Artikel 13.3 (den nya artikel 16.3) ska utgå i konventionen.

Article 20

1. Chapters IV to VII of the Convention shall be renumbered to Chapters V to VIII of the Convention.
2. The title of Chapter V shall be replaced by “Chapter V – Co-operation and mutual assistance”.
3. A new Article 17 shall be added, and former Articles 13 to 27 of the Convention shall become Articles 16 to 31 of the Convention.

Article 21

1. The title of Article 13 of the Convention (new Article 16) shall be replaced by the following: “Article 16 – Designation of supervisory authorities”.
2. Paragraph 1 of Article 13 of the Convention (new Article 16) shall be replaced by the following: “1 The Parties agree to co-operate and render each other mutual assistance in order to implement this Convention.”
3. Paragraph 2 of Article 13 of the Convention (new Article 16) shall be replaced by the following: “2. For that purpose:
  - a) each Party shall designate one or more supervisory authorities within the meaning of Article 15 of this Convention, the name and address of each of which it shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe;
  - b) each Party which has designated more than one supervisory authority shall specify the competence of each authority in its communication referred to in the previous *littera*.”
- 4 Paragraph 3 of Article 13 of the Convention (new Article 16) shall be deleted.

Artikel 22

Efter den nya artikel 16 i konventionen ska en ny artikel 17 läggas till som följer:

“Artikel 17 – Samarbetsformer

1. Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta med varandra i den mån det behövs för att utföra deras uppgifter och utöva deras befogenheter, särskilt genom att
  - a. bistå varandra genom att sinsemellan utbyta behövliga och nyttiga upplysningar samt samarbeta förutsatt att alla regler och skyddsåtgärder enligt denna konvention respekteras med avseende på skyddet för personuppgifter,
  - b. samordna sina undersökningar eller ingripanden eller genom att genomföra gemensamma operationer,
  - c. lämna ut upplysningar och handlingar om sin lagstiftning och administrativa praxis som gäller dataskydd.
2. De upplysningar som avses i punkt 1 får inte innehålla personuppgifter som behandlas, om inte personuppgifterna är väsentliga för samarbetet eller om inte den registrerade har gett sitt uttryckliga, specificerade, fria och informerade samtycke till att sådana personuppgifter lämnas ut.
3. För att organisera sitt samarbete och utföra de uppgifter som anges i de föregående punkterna bildar parternas tillsynsmyndigheter ett nätverk.”

Artikel 23

1. Rubriken för artikel 14 (den nya artikel 18) i konventionen ska ersättas med följande:
“Artikel 18 – Bistånd till registrerade personer”.
2. Texten i artikel 14 (den nya artikel 18) i konventionen ska ersättas med följande:

Article 22

A new Article 17 shall be added after the new Article 16 of the Convention as follows:

“Article 17 – Forms of co-operation

1. The supervisory authorities shall co-operate with one another to the extent necessary for the performance of their duties and exercise of their powers, in particular by:
  - a) providing mutual assistance by exchanging relevant and useful information and co-operating with each other under the condition that, as regards the protection of personal data, all the rules and safeguards of this Convention are complied with;
  - b) co-ordinating their investigations or interventions, or conducting joint actions;
  - c) providing information and documentation on their law and administrative practice relating to data protection.
2. The information referred to in paragraph 1 shall not include personal data undergoing processing unless such data are essential for co-operation, or where the data subject concerned has given explicit, specific, free and informed consent to its provision.
3. In order to organise their co-operation and to perform the duties set out in the preceding paragraphs, the supervisory authorities of the Parties shall form a network.”

Article 23

1. The title of Article 14 of the Convention (new Article 18) shall be replaced by the following:
“Article 18 – Assistance to data subjects”.
2. The text of Article 14 of the Convention (new Article 18) shall be replaced by the following:

”1. Varje part ska bistå en registrerad oavsett hans eller hennes nationalitet eller hemvist vid utövandet av sina rättigheter enligt artikel 9 i konventionen.

2. När en registrerad vistas inom en annan parts territorium, ska han eller hon ha möjlighet att göra sin framställning genom förmedling av den tillsynsmyndighet som har utsetts av den parten.

3. Framställningen om bistånd ska innehålla alla behövliga uppgifter, såsom

- a. namn, adress och andra uppgifter som behövs för att identifiera den registrerade som gör framställningen,
- b. den databehandling som framställningen avser eller den personuppgiftsansvarige,
- c. ändamålet med framställningen.”

Artikel 24

1. Rubriken för artikel 15 (den nya artikel 19) i konventionen ska ersättas med följande: “Artikel 19 – Skyddsåtgärder”.

2. Texten i artikel 15 (den nya artikel 19) i konventionen ska ersättas med följande:

“1. En tillsynsmyndighet som har erhållit upplysningar från en annan tillsynsmyndighet antingen i anslutning till en framställning eller som svar på en egen framställning får inte använda dessa upplysningar för andra ändamål än de som anges i framställningen.

2. En tillsynsmyndighet får inte i något fall på eget initiativ göra en framställning åt en registrerad person utan dennes uttryckliga medgivande.”

Artikel 25

1. Rubriken för artikel 16 (den nya artikel 20) i konventionen ska ersättas med följande: “Artikel 20 – Avslag på framställningar”.

“1. Each Party shall assist any data subject, whatever his or her nationality or residence, to exercise his or her rights under Article 9 of this Convention.

2. Where a data subject resides on the territory of another Party, he or she shall be given the option of submitting the request through the intermediary of the supervisory authority designated by that Party.

3. The request for assistance shall contain all the necessary particulars, relating *inter alia* to:

- a) the name, address and any other relevant particulars identifying the data subject making the request;
- b) the processing to which the request pertains, or its controller;
- c) the purpose of the request.”

Article 24

1. The title of Article 15 of the Convention (new Article 19) shall be replaced by the following:

“Article 19 – Safeguards”.

2. The text of Article 15 of the Convention (new Article 19) shall be replaced by the following:

“1. A supervisory authority which has received information from another supervisory authority, either accompanying a request or in reply to its own request, shall not use that information for purposes other than those specified in the request.

2. In no case may a supervisory authority be allowed to make a request on behalf of a data subject of its own accord and without the express approval of the data subject concerned.”

Article 25

1. The title of Article 16 of the Convention (new Article 20) shall be replaced by the following:

“Article 20 – Refusal of requests”.

2. Det inledande stycket i artikel 16 (den nya artikel 20) i konventionen ska ersättas med följande:

“En tillsynsmyndighet som har tagit emot en framställning i enlighet med artikel 17 i denna konvention får inte vägra att efterkomma framställningen, om inte”

3. Artikel 16 a (den nya artikel 20 a) i konventionen ska ersättas med följande:

“a. framställningen faller utanför dess behörighet,”.

4. Artikel 16 c (den nya artikel 20 c) i konventionen ska ersättas med följande:

“c. bifall till framställningen skulle strida mot suveräniteten, den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen hos den part som har utsett tillsynsmyndigheten, eller mot rättigheter och grundläggande friheter för enskilda under den partens jurisdiktion.”

Artikel 26

1. Rubriken för artikel 17 (den nya artikel 21) i konventionen ska ersättas med följande:
“Artikel 21 – Kostnader och förfaranden”.

2. Artikel 17.1 (den nya artikel 21.1) i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Samarbete och ömsesidigt bistånd som parter lämnar varandra i enlighet med artikel 17 och bistånd som de i enlighet med artiklarna 9 och 18 lämnar till registrerade personer ska inte medföra betalningsskyldighet för andra kostnader eller avgifter än sådana som uppkommit vid anlitan av experter och tolkar. Dessa kostnader eller avgifter ska bäras av den part som har gjort framställningen.”

3. Orden ”hans eller hennes” ska ersätta ordet ”hans” i artikel 17.2 (den nya artikel 21.2) i konventionen.

2. The recital of Article 16 of the Convention (new Article 20) shall be replaced by the following:

“A supervisory authority to which a request is addressed under Article 17 of this Convention may not refuse to comply with it unless:”

3. *Littera a* of Article 16 of the Convention (new Article 20) shall be replaced by the following:

“a) the request is not compatible with its powers.”

4. *Littera c* of Article 16 of the Convention (new Article 20) shall be replaced by the following:

“c) compliance with the request would be incompatible with the sovereignty, national security or public order of the Party by which it was designated, or with the rights and fundamental freedoms of individuals under the jurisdiction of that Party.”

Article 26

1. The title of Article 17 of the Convention (new Article 21) shall be replaced by the following:

“Article 21 – Costs and procedures”.

2. Paragraph 1 of Article 17 of the Convention (new Article 21) shall be replaced by the following:

“1. Co-operation and mutual assistance which the Parties render each other under Article 17 and assistance they render to data subjects under Articles 9 and 18 shall not give rise to the payment of any costs or fees other than those incurred for experts and interpreters. The latter costs or fees shall be borne by the Party making the request.”

3. The terms “his or her” shall replace “his” in paragraph 2 of Article 17 of the Convention (new Article 21).

Artikel 27

Rubriken för kapitel V (det nya kapitel VI) ska ersättas med följande:
"Kapitel VI – Konventionskommitté".

Artikel 28

1. Termerna "rådgivande kommitté" i 18.1 (den nya artikel 22.1) i konventionen ska ersättas med termen "konventionskommitté".

2. Artikel 18.3 (den nya artikel 22.3) i konventionen ska ersättas med följande:
"3. Konventionskommittén får, genom ett beslut fattat med två tredjedels majoritet av företrädarna för parterna, inbjuda en observatör att låta sig företrädas på kommitténs möten."

3. Efter artikel 18.3 (den nya artikel 22.3) i konventionen ska en ny punkt 4 läggas till som följer:
"4. En part som inte är medlem i Europarådet ska delta i finansieringen av konventionskommitténs verksamhet i enlighet med sådana detaljerade regler som ministerkommittén fastställer genom överenskommelse med den parten."

Artikel 29

1. Termerna "den rådgivande kommittén" i det inledande stycket i artikel 19 (den nya artikel 23) i konventionen ska ersättas med termen "konventionskommittén".

2. Termen "förslag" i artikel 19 a (den nya artikel 23 a) i konventionen ska ersättas med termen "rekommendationer".

3. Hänvisningarna till "artikel 21" i led b och hänvisningarna till "artikel 21 stycke 3" i led c i artikel 19 (den nya artikel 23) i konventionen ska ersättas med hänvisningar till "artikel 25" respektive "artikel 25.3".

Article 27

The title of Chapter V of the Convention (new Chapter VI) shall be replaced by the following:
"Chapter VI – Convention Committee".

Article 28

1. The terms "Consultative Committee" in paragraph 1 of Article 18 of the Convention (new Article 22) shall be replaced by "Convention Committee".

2. Paragraph 3 of Article 18 of the Convention (new Article 22) shall be replaced by the following:
"3. The Convention Committee may, by a decision taken by a majority of two-thirds of the representatives of the Parties, invite an observer to be represented at its meetings."

3. A new paragraph 4 shall be added after paragraph 3 of Article 18 of the Convention (new Article 22):
"4. Any Party which is not a member of the Council of Europe shall contribute to the funding of the activities of the Convention Committee according to the modalities established by the Committee of Ministers in agreement with that Party."

Article 29

1. The terms "Consultative Committee" in the recital of Article 19 of the Convention (new Article 23) shall be replaced by "Convention Committee".

2. The term "proposals" in *littera a* of Article 19 of the Convention (new Article 23) shall be replaced with the term "recommendations".

3. References to "Article 21" in *littera b* and "Article 21 paragraph 3" in *littera c* of Article 19 of the Convention (new Article 23) shall be replaced respectively by references to "Article 25" and "Article 25, paragraph 3".

4. Artikel 19 d (den nya artikel 23 d) i konventionen ska ersättas med följande: “d. kan yttra sig över varje fråga som rör tolkning eller tillämpning av konventionen,”.

5. Efter artikel 19 d (den nya artikel 23 d) i konventionen ska nya led läggas till som följer: “e. ska före varje ny anslutning till konventionen för ministerkommittén utarbeta ett yttrande om nivån på skyddet för personuppgifter i den kandidat som vill ansluta sig och, i förekommande fall, rekommendera åtgärder för att uppnå överensstämmelse med bestämmelserna i konventionen, f. kan på begäran av en stat eller en internationell organisation bedöma om den nivå på skyddet för personuppgifter som den erbjuder är förenlig med bestämmelserna i konventionen, och kan vid behov rekommendera åtgärder för att uppnå överensstämmelse med bestämmelserna i konventionen, g. kan utveckla eller godkänna modeller för standardiserade skyddsåtgärder enligt artikel 14, h. ska bedöma hur parterna har genomfört konventionen och rekommendera åtgärder ifall en part inte respekterar konventionen, i. ska vid behov underlätta förlikning för att lösa alla problem i anslutning till tillämpningen av konventionen.”

Artikel 30

Texten i artikel 20 (den nya artikel 24) i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Konventionskommittén ska sammankallas av Europarådets generalsekreterare. Dess första möte ska hållas inom tolv månader efter det att denna konvention har trätt i kraft. Den ska därefter hålla möte åtminstone varje år och under alla förhållande när en tredjedel av företrädarna för parterna begär att den ska sammankallas.

4. *Littera* d of Article 19 of the Convention (new Article 23) shall be replaced by the following:

“d) may express an opinion on any question concerning the interpretation or application of this Convention;”.

5. The following additional *litterae* shall be added following *littera* d of Article 19 of the Convention (new Article 23):

“e) shall prepare, before any new accession to the Convention, an opinion for the Committee of Ministers relating to the level of personal data protection of the candidate for accession and, where necessary, recommend measures to take to reach compliance with the provisions of this Convention;

f) may, at the request of a State or an international organisation, evaluate whether the level of personal data protection the former provides is in compliance with the provisions of this Convention and, where necessary, recommend measures to be taken in order to reach such compliance;

g) may develop or approve models of standardised safeguards referred to in Article 14;

h) shall review the implementation of this Convention by the Parties and recommend measures to be taken in the case where a Party is not in compliance with this Convention;

i) shall facilitate, where necessary, the friendly settlement of all difficulties related to the application of this Convention.”

Article 30

The text of Article 20 of the Convention (new Article 24) shall be replaced by the following:

“1. The Convention Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within twelve months of the entry into force of this Convention. It shall subsequently meet at least once a year, and in any case when one-third of the representatives of the Parties request its convocation.

2. Efter varje möte ska konventionskommittén avge en rapport till Europarådets ministerkommitté om sitt arbete och om hur konventionen fungerar.

3. Konventionskommitténs omröstningsarrangemang fastställs i grunderna för arbetsordningen, som utgör bilaga till protokoll ETS 223.

4. Konventionskommittén ska utarbeta övriga grunder för sin arbetsordning och i synnerhet fastställa de bedömningsförfaranden som avses i artikel 4.3 och artikel 23 e, f och h och som grundar sig på objektiva kriterier.”

Artikel 31

1. Punkterna 1–4 i artikel 21 (den nya artikel 25) i konventionen ska ersättas med följande:

“1. Ändringar i denna konvention får föreslås av en part, av Europarådets ministerkommitté eller av konventionskommittén.

2. Varje ändringsförslag ska av Europarådets generalsekreterare sändas till parterna i konventionen, till Europarådets andra medlemsstater, till Europeiska unionen och till varje icke-medlemsstat och internationell organisation som har inbjudits att ansluta sig till denna konvention i enlighet med bestämmelserna i artikel 27.

3. Vidare ska varje ändringsförslag, som har lagts fram av en part eller av ministerkommittén sändas till konventionskommittén, som ska avge yttrande till ministerkommittén om den föreslagna ändringen.

4. Ministerkommittén ska överväga den föreslagna ändringen och det yttrande som har avgetts av konventionskommittén och kan godkänna ändringen.”

2. After each of its meetings, the Convention Committee shall submit to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its work and on the functioning of this Convention.

3. The voting arrangements in the Convention Committee are laid down in the elements for the rules of procedure appended to Protocol CETS No. 223.

4. The Convention Committee shall draw up the other elements of its rules of procedure and establish, in particular, the procedures for evaluation and review referred to in Article 4, paragraph 3, and Article 23, *litterae* e, f and h on the basis of objective criteria.”

Article 31

1. Paragraphs 1 to 4 of Article 21 of the Convention (new Article 25) shall be replaced by the following:

“1. Amendments to this Convention may be proposed by a Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Convention Committee.

2. Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties to this Convention, to the other member States of the Council of Europe, to the European Union and to every non-member State or international organisation which has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 27.

3. Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Convention Committee, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

4. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Convention Committee, and may approve the amendment.”

2. Efter artikel 21.6 (den nya artikel 25.6) i konventionen ska en ny punkt 7 läggas till som följer:

“7. Vidare kan ministerkommittén, efter att ha hört konventionskommittén, besluta enhälligt att en enskild ändring träder i kraft tre år efter det att ändringen har öppnats för godkännande, om inte en part underrättar Europarådets generalsekreterare att parten motsätter sig ikraftträdandet av ändringen. Om underrättelse om motsättande erhålls, träder ändringen i kraft den första dagen i månaden efter den då den part i konventionen som meddelat att den motsätter sig ändringen har deponerat sitt godkännandeinstrument hos Europarådets generalsekreterare.”

Artikel 32

1. Artikel 22.1 (den nya artikel 26.1) ska ersättas med följande:

“1. Denna konvention är öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater och Europeiska unionen. Den förutsätter ratifikation eller godkännande. Instrument rörande ratifikation eller godkännande ska deponeras hos Europarådets generalsekreterare.”

2. I artikel 22.3 (den nya artikel 26.3) i konventionen ska termen “medlemsstat” ersättas med “part”.

Artikel 33

Rubriken för och texten i artikel 23 (den nya artikel 27) i konventionen ska ersättas med följande:

“Artikel 27 – Anslutning av icke-medlemsstater och internationella organisationer

2. An additional paragraph 7 shall be added after paragraph 6 of Article 21 of the Convention (new Article 25) as follows:

“7. Moreover, the Committee of Ministers may, after consulting the Convention Committee, unanimously decide that a particular amendment shall enter into force at the expiration of a period of three years from the date on which it has been opened to acceptance, unless a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to its entry into force. If such an objection is notified, the amendment shall enter into force on the first day of the month following the date on which the Party to this Convention which has notified the objection has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.”

Article 32

1. Paragraph 1 of Article 22 of the Convention (new Article 26) shall be replaced by the following:

“1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and by the European Union. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.”

2. The terms “member State” in paragraph 3 of Article 22 of the Convention (new Article 26) shall be replaced by “Party”.

Article 33

The title and the text of Article 23 of the Convention (new Article 27) shall be replaced as follows:

“Article 27 – Accession by non-member States or international organisations

1. Sedan denna konvention har trätt i kraft får Europarådets ministerkommitté, efter att ha hört parterna i konventionen och erhållit deras enhälliga samtycke samt med beaktande av ett yttrande som konventionskommittén utarbetat i enlighet med artikel 23 e, inbjuda en stat, som inte är medlem av rådet, eller en internationell organisation att ansluta sig till konventionen genom ett beslut med sådan majoritet som föreskrivs i artikel 20 stycke d i Europarådets stadga och under förutsättning att samtliga företrädare för de fördragsslutande stater som är medlemmar i kommittén har röstat för beslutet.

2. I förhållande till varje stat eller internationell organisation som ansluter sig till konventionen i enlighet med punkt 1 ska denna konvention träda i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en period om tre månader efter det att anslutningsinstrumentet har deponerats hos Europarådets generalsekreterare.”

Artikel 34

Artikel 24.1 och 24.2 (den nya artikel 28.1 och 28.2) i konventionen ska ersättas med följande: “1. En stat, Europeiska unionen eller en annan internationell organisation kan vid undertecknandet eller vid deponeringen av instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning närmare ange det eller de områden beträffande vilka konventionen ska tillämpas.

2. En stat, Europeiska unionen eller en annan internationell organisation kan vid vilken som helst senare tidpunkt genom en förklaring till Europarådets generalsekreterare utsträcka tillämpningen av denna konvention till annat område som anges i förklaringen. I förhållande till sådant område ska konventionen träda i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en period om tre månader efter det att generalsekreteraren har mottagit en sådan förklaring.”

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consulting the Parties to this Convention and obtaining their unanimous agreement, and in light of the opinion prepared by the Convention Committee in accordance with Article 23.e, invite any State not a member of the Council of Europe or an international organisation to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

2. In respect of any State or international organisation acceding to this Convention according to paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.”

Article 34

Paragraphs 1 and 2 of Article 24 of the Convention (new Article 28) shall be replaced by the following:

“1. Any State, the European Union or other international organisation may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State, the European Union or other international organisation may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.”

Artikel 35

1. I det inledande stycket i artikel 27 (den nya artikel 31) i konventionen ska termen ”stat” ersättas med termen ”part”.
2. I led c ska hänvisningen ”artiklarna 22, 23 och 24” ersättas med hänvisningen ”artiklarna 26, 27 och 28”.

Artikel 36 – Undertecknande, ratificering och anslutning

1. Detta protokoll är öppet för undertecknande av de fördragsslutande staterna till konventionen. Det ska ratificeras eller godkännas. Ratificerings- och godkännandeinstrumenten ska deponeras hos Europarådets generalsekreterare.
2. Sedan detta protokoll har öppnats för undertecknande och innan det träder i kraft ska varje annan stat ge sitt samtycke till att bli bunden av detta protokoll genom att ansluta sig till det. En stat kan inte bli part i konventionen utan att samtidigt ansluta sig till detta protokoll.

Artikel 37 – Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader efter den dag då alla partier i konventionen har uttryckt sin vilja att vara bundna av protokollet i enlighet med bestämmelserna i artikel 36.1.
2. Om detta protokoll inte har trätt i kraft i enlighet med punkt 1, ska det träda i kraft för de staters del som har uttryckt sin vilja att vara bundna av protokollet i enlighet med punkt 1 inom fem år efter det att det öppnades för undertecknande, förutsatt att protokollet har minst trettioåtta parter. Samtliga bestämmelser i den ändrade konventionen träder i kraft

Article 35

1. The term “State” in the recital of Article 27 of the Convention (new Article 31) shall be replaced by “Party”.
2. References to “Articles 22, 23 and 24” in *littera c* shall be replaced by references to “Articles 26, 27 and 28”.

Article 36 – Signature, ratification and accession

1. This Protocol shall be open for signature by Contracting States to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. After the opening for signature of this Protocol and before its entry into force, any other State shall express its consent to be bound by this Protocol by accession. It may not become a Party to the Convention without acceding simultaneously to this Protocol.

Article 37 – Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which all Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of paragraph 1 of Article 36.
2. In the event this Protocol has not entered into force in accordance with paragraph 1, following the expiry of a period of five years after the date on which it has been opened for signature, the Protocol shall enter into force in respect of those States which have expressed their consent to be bound by it in accordance with paragraph 1, provided that the Protocol

mellan parterna i protokollet genast när protokollet träder i kraft.

3. Innan detta protokoll träder i kraft kan en part i konventionen vid undertecknandet av detta protokoll eller när som helst senare avge en förklaring enligt vilken parten tillämpar bestämmelserna i detta protokoll temporärt, utan att detta påverkar bestämmelserna om ikraftträdande och anslutning för icke-medlemsstater eller internationella organisationer. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i detta protokoll endast med avseende på andra sådana parter i konventionen som har avgett en förklaring med samma innehåll. En sådan förklaring träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att Europarådets generalsekreterare har tagit emot förklaringen.

4. Tilläggsprotokollet om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter till konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS 181) ska upphävas när detta protokoll träder i kraft.

5. De ändringar i konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter som ministerkommittén antog i Strasbourg den 15 juni 1999 förlorar sin betydelse när detta protokoll träder i kraft.

Artikel 38 – Förklaringar som hänför sig till konventionen

Om en part har avgett en eller flera förklaringar i enlighet med artikel 3 i konventionen förfaller de när detta protokoll träder i kraft.

has at least thirty-eight Parties. As between the Parties to the Protocol, all provisions of the amended Convention shall have effect immediately upon entry into force.

3. Pending the entry into force of this Protocol and without prejudice to the provisions regarding the entry into force and the accession by non-member States or international organisations, a Party to the Convention may, at the time of signature of this Protocol or at any later moment, declare that it will apply the provisions of this Protocol on a provisional basis. In such cases, the provisions of this Protocol shall apply only with respect to the other Parties to the Convention which have made a declaration to the same effect. Such a declaration shall take effect on the first day of the third month following the date of its receipt by the Secretary General of the Council of Europe.

4. From the date of entry into force of this Protocol, the Additional Protocol to the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data, regarding supervisory authorities and transborder data flows (ETS No. 181) shall be repealed.

5. From the date of the entry into force of this Protocol, the amendments to the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data, approved by the Committee of Ministers, in Strasbourg, on 15 June 1999, have lost their purpose.

Article 38 – Declarations related to the Convention

From the date of entry into force of this Protocol, with respect to a Party having entered one or more declarations in pursuance of Article 3 of the Convention, such declaration(s) will lapse.

Artikel 39 – Reservationer

Reservationer mot bestämmelserna i detta protokoll får inte göras.

Artikel 40 – Underrättelser

Europarådets generalsekreterare ska underrätta Europarådets medlemsstater och varje annan part i konventionen om

- a. varje undertecknande,
- b. deponering av varje instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning,
- c. dagen för ikraftträdande av detta protokoll enligt artikel 37,
- d. varje annan handling, underrättelse eller meddelande som hänför sig till detta protokoll.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Strasbourg den 10 oktober 2018, på engelska och franska, vilka båda texter har samma giltighet, i ett enda exemplar som ska förvaras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare ska översända en bestyrkt avskrift därav till Europarådets medlemsstater, till andra parter i konventionen och till alla stater som har inbjudits att ansluta sig till konventionen.

Article 39 – Reservations

No reservation may be made to the provisions of this Protocol.

Article 40 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any other Party to the Convention of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) the date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 37;
- d) any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 10th day of October 2018, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to other Parties to the Convention and any State invited to accede to the Convention.

Bilaga till protokollet: Grunder för konventionskommitténs arbetsordning

1. Varje part har rösträtt och en röst.
2. Konventionskommitténs möte är beslutfört när två tredjedelar av parternas företrädare är närvarande. Om protokollet om ändring av konventionen träder i kraft i enlighet med artikel 37.2 innan det har trätt i kraft för alla stater som är parter i konventionen, är konventionskommitténs möte beslutfört när minst 34 parter i protokollet är närvarande.
3. Beslut enligt artikel 23 i konventionen fattas med fyra femtedelars majoritet. Beslut enligt artikel 23 h i konventionen fattas med fyra femtedelars majoritet, inklusive en majoritet av rösterna för de stater som är parter i konventionen men som inte är medlemmar i en organisation för regional integration som är part i konventionen.
4. När konventionskommittén fattar beslut i enlighet med artikel 23 h får den part som är föremål för bedömning inte rösta. När ett sådant beslut gäller en sak som faller inom behörigheten för en organisation för regional integration får organisationen och dess medlemsstater inte rösta.
5. Beslut som gäller procedurfrågor fattas med enkel majoritet.
6. Organisationer för regional integration får i frågor som faller inom deras behörighet utöva sin rösträtt i konventionskommittén med ett lika stort röstetal som de har medlemsstater som är parter i konventionen. En sådan organisation får inte utöva sin rösträtt, om någon av dess medlemsstater utövar sin egen rösträtt.
7. Vid omröstning ska alla parter underrättas om föremålet och tidpunkten för omröstningen samt huruvida varje part utövar sin rösträtt individuellt eller om en organisation för regional integration utövar rösträtt på sina medlemsstaters vägnar.

Appendix to the Protocol: Elements for the rules of procedure of the Convention Committee

1. Each Party has a right to vote and shall have one vote.
2. A two-thirds majority of representatives of the Parties shall constitute a quorum for the meetings of the Convention Committee. In case the amending Protocol to the Convention enters into force in accordance with its Article 37 (2) before its entry into force in respect of all Contracting States to the Convention, the quorum for the meetings of the Convention Committee shall be no less than 34 Parties to the Protocol.
3. The decisions under Article 23 shall be taken by a four-fifths majority. The decisions pursuant to Article 23, *littera h*, shall be taken by a four-fifths majority, including a majority of the votes of States Parties not members of a regional integration organisation that is a Party to the Convention.
4. Where the Convention Committee takes decisions pursuant to Article 23, *littera h*, the Party concerned by the review shall not vote. Whenever such a decision concerns a matter falling within the competence of a regional integration organisation, neither the organisation nor its member States shall vote.
5. Decisions concerning procedural issues shall be taken by a simple majority.
6. Regional integration organisations, in matters within their competence, may exercise their right to vote in the Convention Committee, with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organisation shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right.
7. In case of vote, all Parties must be informed of the subject and time for the vote, as well as whether the vote will be exercised by the Parties individually or by a regional integration organisation on behalf of its member States.

8. Konventionskommittén kan senare ändra sin arbetsordning med två tredjedelars majoritet, med undantag för omröstningsförfarandena, som kan ändras endast genom parternas enhälliga beslut och på vilka artikel 25 i konventionen tillämpas.

8. The Convention Committee may further amend its rules of procedure by a two-thirds majority, except for the voting arrangements which may only be amended by unanimous vote of the Parties and to which Article 25 of the Convention applies.

BILAGOR

Parallelltext / Parallelltexter

Bilaga

Tolkningsförklaring

Finland declares that, for the purposes of Article 3, paragraph 1, of the Convention, the processing of personal data in the public sector is interpreted as covering the processing by central government authorities, state enterprises, municipal authorities, autonomous institutions governed by public law, agencies operating under Parliament or the Office of the President of the Republic, or the Evangelical Lutheran Church of Finland and the Orthodox Church of Finland or their parishes, parish unions and other bodies.